

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ):

إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ: كِتَابَ اللَّهِ، وَ
عَهْدِي أَهْلَ بَيْتِي، مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا لَنْ تَضِلُّوا
أَبَدًا، وَأَنْتَهُمَا لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ.

(صحیح مسلم، ج ۷، ص ۱۲۲، سنن دارمی، ج ۲، ص ۴۳۲، مسند
احمد، ج ۳، ص ۱۴، ۱۷، ۲۶، ۵۹، ج ۴، ص ۳۶۶، ۳۷۱، ج ۵، ص
۱۸۲، مستدرک حاکم، ج ۳، ص ۱۰۹، ۱۴۸، ۵۳۳، و....)

Resulullah (s.a.a) şöyle
buyurmaktadır: “Ben sizin aranızda iki
paha biçilmez emanet bırakıyorum: -
Biri- Allah’ın kitabı ve -diğeri- itratım,
Ehl-i Beyt'im. Bu ikisine sımsıkı
sarıldığınız müddetçe asla sapmazsınız.
Bu ikisi Kevser Havuzu'nun başında
bana varıncaya kadar birbirinden
ayrılmazlar.

(Sahih-i Müslim, c.7, s.122; Sünen-i
Daremî, c.2, s.432; Müsned-i Ahmed, c.4, s.14,
17, 26, 59, c.4, s.466, 471, c.5, s.182;
Müstedrek-i Hakim, c.4, s.109, 148, 533 vs...)

ON DÖRT MASUM'UN SİYERİ

**Vahiy ve Risalet Evinin Bebeği
HZ. FATİMATÜ'Z-ZEHRA (s.a)**

ON DÖRT MASUM'UN SİYERİ

Vahiy ve Risalet Evinin Bebeği HZ. FATİMATÜ'Z-ZEHRA (s.a)

HAK YOLUNDA MÜESSESESİ
YAZARLAR KURULU

Çeviri:
Cafer Bayar

Edit:
Cafer BENDİDERYA

Dünya Ehlibeyt (a.s) Kurultayı

نام کتاب: بانوی بانوان، حضرت
فاطمه زهراء (ع)
نویسنده: هیأت تحریریه مؤسسه در
راه حق
مترجم: جعفر بایار
زبان ترجمه: ترکی استانبولی

ON DÖRT MASUM'UN SİYERİ
HZ. FATİMATÜ'Z-ZEHRA (s.a)

Yazan: Hak Yolunda Müessesesi Yazarlar
Kurulu

Çeviren: Cafer BAYAR

Edit: Cafer BENDİDERYA

Hazırlayan: Kültürel Yardımcılık, Tercüme
Bürosu

Dizgi ve Mizanpaj: Derya

Baskı: Leyla

Baskı Sırası: 1. Baskı

Baskı Tarihi: 2007

Yayınlayan: Dünya Ehlibeyt Kurultayı

Tiraj: 3000

ISBN:

Site : www.ahl-ul-bayt.org

e-mail: info@ahl-ul-bayt.org

Baskı Hakları Yayıncıya Aittir

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	9
HZ. FATİMA'NIN HAYATINA KISA BİR BAKIŞ.....	12
VAHİY VE NÜBÜVVE EVİNİN BEBEĞİ	15
HZ. FATİMA'NIN ANNESİ	18
MEDİNE'YE HİCRET	21
HZ. FATİMA'NIN SEMAVÎ KİŞİLİĞİ	25
ALLAH RESULÜ'NÜN FATİMA'YA OLAN SEVGİSİ	31
SEMAVÎ EVLİLİK.....	37
HZ. FATİMA'NIN AHLÂK, DAVRANIŞ VE YAŞAMINA	
KISA BİR BAKIŞ	41
ZÜHT	41
ALİ İLE EV İŞİ TAKSİMİ	41
ALLAH RESULÜ FATİMA'YA YARDIM EDİYOR.....	42
EŞİNDEN BİR ŞEY İSTEMEYEN HANIM.....	42
MÜŞTEREK HAYATTA ANLAYIŞ	43
EN DOĞRU SÖZLÜ HANIM.....	43
İBADET	43
BAŞKALARINA DUA ETMESİ.....	44
ÖRTÜNME.....	44
MAHREM OLMAYAN ERKEKLERDEN SAKINMA	45

EV İŞLERİNİN HİZMETÇİ İLE TAKSİM EDİLMESİ.....	46
SÜS EŞYALARININ BAĞIŞLANMASI.....	46
DÜĞÜN GÖMLEĞİ	49
ZÜHT VE ALLAH KORKUSU	49
AÇLIK VE GÖKTEN İNEN YEMEK	50
MUHTAÇLARA YARDIM VE BEREKETLİ KOLYE	54
NURLU ÖRTÜ.....	59
CENNETTEN GELEN GIYSİ	60
MELEKLERİN FATİMA'YA YARDIMI	61
EHLİBEYT'İN ÖZVERİSİ VE İNSÂN SURESİ'NİN İNİŞİ.....	61
FATİMA VE TATHİR AYETİ.....	62
MÜBAHALE'DE ALLAH RESULÜ'NÜN YANINDAKİLER	63
BABASININ AÇLIĞINA AĞLAMASI	65
ALLAH RESULÜ'NÜN FATİMA'YA SAYGISI	66
HZ. FATİMA'NIN ŞAHADETİ	67

ÖNSÖZ

Şüphesiz kültürel savaşta olduğumuz asrımızda etkili tebliğ metotlarından yararlanarak kendi ideallerini yayabilen her mektep bu alanda öncül olup dünya insanların düşüncesinde etki bırakacaktır.

İran’da İslam inkılabının zafere ulaşmasından sonra dünyanın gözü bir kez daha İslam dini, Şia kültürü ve Ehl-i Beyt (a.s) mektebine dikilmiştir. Düşmanlar bu fikrî ve manevî gücü ortadan kaldırabilmek, dostlar ve taraftarlar ise inkılabî ve kültürel örneklerden ilham alıp onları izleyebilmek için bu asil ve tarih yaratan kültürün merkezine göz dikmişlerdir.

Dünya Ehl-i Beyt (a.s) Kurultayı Resulullah’ın (s.a.a) Ehl-i Beyt’inin izleyicileri arasında karşılıklı yardımlaşma, fikir alış-verişi, vahdet ve birliğin zaruretinin bilincinde olarak dünya Şiileri ile faal bir ilişki oluşturma amacıyla konferanslar düzenleme, kitap basma, telif eserlerini tercüme etme ve Şia düşüncesi alanında insanları bilgilendirme vasıtasıyla Ehl-i Beyt ve Muhammedî öz İslam kültürünü yaymak için Şia’nın işbilir, büyük ve yaratıcı gücünden ve Caferî mektebi düşünürlerinden yararlanarak bu meydana ayak basmıştır. Rabbimize şükürler olsun ki, büyük rehberimiz Ayetullah Hameneî’nin (Allah sayesinde başımızdan eksik etmesin) özel yönlendirmeleriyle bu hassas ve kültür yaratıcı meydana çok önemli adımlar atılmıştır. Gelecekte bu nurlu ve asil hareketin günden güne hızlanıp büyümesini,

günümüz dünyasının ve Kur’an ve Ehl-i Beyt’in berrak maarifine susayan insanların bu mektebî maneviyatın, irfanî mektebin ve velaî İslam’ın kaynağından daha fazla yararlanmasını ümit ederiz.

Ehl-i Beyt’in (a.s) kültürü sağlam, mantıklı, üslubuna uygun ve doğru bir şekilde sunulması durumunda uyanış, hareket ve maneviyat sancaktarları olan Resulullah’ın Ehl-i Beyt’inin mirasının kalıcı cilvelerini dünya insanların gözleri önüne serebileceğine, zuhur asrının eşliğinde Hz. Mehdi’nin (a.f) evrensel hükümetine susamış olan yorgun dünyayı modern cehaletten ve dünyayı sömürenlerin başına buyruk hareketlerinden, ahlak ve insanlığa aykırı kültürlerden kurtarıp hürleştireceğine inanıyoruz.

İşte bu nedenle, bu doğrultuda yazar ve araştırmacıların araştırma eserlerine ve ilmi faaliyetlerine kucak açıyor ve kendimizi bu yüce kültürün yayılma için çaba harcayan yazar ve mütercimlerin hizmetçisi biliyoruz.

* * *

Elinizdeki kitabı hazırlayan “**HAK YOLUNDA MÜESSESESİ YAZARLAR KURULU**”na ve eseri Türkçe’ye kazandıran sayın “Cafer BAYAR”a teşekkür ediyor ve çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Yine, bu eserin hazırlanmasında zahmetleri geçen tercüme bürosundaki aziz kardeşlerimiz ve sadık arkadaşlarımıza tüm samimiyetimizle teşekkür ediyor, kültürel cihad meydanında bu küçük adımın mevlamızın rızasını kazanmasını temenni ediyoruz.

**Dünya Ehlibeyt Kurultayı
Kültürel Yardımcılığı**

HZ. FATİMA'NIN HAYATINA KISA BİR BAKIŞ

Adı: Fatıma.

Künyesi: Ümmü'l-Hasan, Ümmü'l-Hüseyn, Ümmü'l-Muhsin, Ümmü'l-Eimme ve Ümmü Ebiha.¹

En meşhur lakaplarından bazıları: Zehra, Betül, Sıddıkatü'l-Kübra, Mübareke, Azrâ, Tahire ve Seyyidetü'n-Nisâ.²

Babası: Yüce İslâm Peygamberi Muhammed b. Abdullah (s.a.a).

Annesi: Haticetü'l-Kübra; Allah Resulü'nün (s.a.a) ilk zevcesi ve iman eden ilk kadın.

Doğum Yeri ve Zamanı: Mekke, bisetin beşinci yılı.³

Ömrü: En meşhur rivayete göre on sekiz yıl.

Şahadeti: Hicret'in on birinci yılında, Allah Resulü'nün (s.a.a) vefatından iki buçuk veya üç ay sonra Medine'de.¹

1- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.18 (1381 h.k. İslâmiyye matbaası basımı); Menakıb, İbn Şehraşub, c.3, s.132 (Necef basımı); Biharu'l-Envar, c.43, s.16 (yeni baskı); Beytü'l-Ahzan, Muhaddis Kummî, s.12 (Kum, Seyyidü'ş-Şüheda matbaası basımı)

2- Menakıb, İbn Şehraşub, c.3, s.133; Biharu'l-Envar, c.43, s.16; Beytü'l-Ahzan, Muhaddis Kummî, s.10-12 (Kum, Seyyid'üş Şüheda matbaası basımı)

3- Menakıb, İbn Şehraşub, c.3, s.132; Usul-u Kâfi, c.1, s.458 (Tahran, İslâmiyye basımı)

Defnedilişı: Hz. Fatıma'nın (selamullahi aleyha) kendi vasiyeti üzere, Müminlerin Emiri Ali (a.s) tarafından gece vakti ve gizlice defnedildi.² Bugüne kadar pak kabrinin yeri dakik olarak bilinmemektedir.

Çocukları: İmam Hasanü'l-Mücteba (a.s), İmam Hüseyin Seyyidü's-Şüheda (a.s), Zeyneb-i Kübra, Ümmü Külsüm ve - Hz. Fatıma'nın (selamullahi aleyha) evine yapılan baskın olayında düşürdüğü- Hz. Muhsin.³

1- Menakıb, İbn Şehraşub, c.3, s.132; Usul-u Kâfi, c.1, s.458
(Tahran, İslâmiyye basımı)

2- Menakıb, İbn Şehraşub, c.3, s.132; Usul-u Kâfi, c.1, s.458
(Tahran, İslâmiyye basımı)

3- Menakıb, İbn Şehraşub, c.3, s.10

VAHİY VE NÜBÜVVET EVİNİN BEBEĞİ

Cemadiyelahir ayının yirmisinde, Cuma günü, Hz. Muhammed'in (s.a.a) peygamberlikle görevlendirilişinin beşinci yılında,¹ Hicaz seması altında, Mekke dağlarının eteğinde, Kâbe'nin hemen yanı başında, vahiy evinde, Allah Resulü'nün (s.a.a) Kur'ân tilavetiyle nur yağdırdığı evde, meleklerin çok iyi tanıdığı ve inip kalktığı evde, İslâm Peygamberi'nin (s.a.a) kıldığı namazın ve okuduğu Kur'ân'ın yankılandığı ortamda, yeryüzünün gökyüzüyle birleştiği atmosferde, öksüzlerin ümit ufku olan evde, yoksulların medet umduğu evde, esirlerin sığındığı evde, Hz. Muhammed (s.a.a) ve Hatice'nin evinde, bir kız çocuğu dünyaya gözlerini açtı.

Peygamber efendimizin (s.a.a) kızı, nübüvvet bağının ürünü, Allah'ın yeryüzündeki halifesinin siper arkadaşı ve eşi ve dünya kadınlarının efendisi Fatıma (s.a) gelmişti dünyaya.

Hz. Fatıma'nın (s.a) doğumuyla birlikte, Allah Resulü'nün (s.a.a) evi daha bir sevgi ve şefkatle dolmuştu. Peygamberimizin (s.a.a) Mekke'deki acı ve sıkıntılı döneminde Fatıma'nın (s.a) varlığı, peygamberliğin zor günlerinin acısını dindirip acılı baba ve annenin yorgun

yüzünü sabah-akşam okşayan huzur verici bir nesim gibiydi adeta.

Âlemlerin efendisi Hz. Muhammed (s.a.a), dünyaya gelen değerli kızının varlığıyla huzur buluyor, acılarını dindiriyor ve Fatıma (s.a) hakkında şöyle buyuruyordu:

Benim ruhumdur; onu kokladıkça cennetin kokusunu alıyorum.¹

Allah Resulü'nün (s.a.a), Fatıma (s.a) hakkındaki buyruğuna hayret etmemek gerekir. Çünkü Fatıma (s.a), yüce Allah'ın Kur'ân-ı Kerim'de övgüyle andığı yüce insanlardan² biridir:

Ancak ve ancak Allah, ey Ehlibeyt, sizden her çeşit pislği, suçu gidermek ve sizi tam bir temizlikle tertemiz bir hale getirmek diler.³

Fatıma (s.a), yüce İslâm Peygamberinin (s.a.a) varlık usaresidir. Hz. Fatıma'nın (s.a) bütün yaşantısı, semavî övgüye muhatap kılınmıştır ve Fatıma (s.a), Allah katındaki seçkinliğiyle kadının yüceliğini kanıtlayan örnek İslâm kadınıdır. Hz. Fatıma (s.a) varlığı, semavî yüce insanların ulaştığı gibi kadının da maneviyat doruğuna ulaşabileceğini kanıtlayan en yüce kanıttır.

Hz. Fatıma'nın (s.a) babası, evrenin sahibi yüce Allah tarafından: "Sen, pek yüce ahlâk üzeresin."⁴ ve "(O) kendi dileğiyle söz de söylemedi. Sözü, ancak vahyedilen şeyden

1- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.4; Menakıb, İbn Şehraşub, c.3, s.132; Muntehe'l-Âmal, s.156 (Tahran, Hüseyinî Matbaası basımı); Beytül-Ahzan, s.4.

1- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.24; Biharu'l-Envar, c.43, s.4-5-6-54; Uyun-u Ahbari'r-Rıza, c.1, s.116 (Tahran, Cihan Yayınları).

2- el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.162-172-212 (Necef basımı).

3- Ahzâb Suresi, 33.

4- Kalem Suresi, 4.

ibarettir."¹ şeklinde övülen ve başkaca bir vasfa ihtiyaç duymayan bir babadır.

Hz. Fatıma (s.a), nur dolu hayatının tümünü vahiy ışığında ve ilahî eğitici bir babanın kılavuzluğuyla geçirdi; takriben iki yaşındaydı ki, Kureyş kâfirlerinin uyguladığı ekonomik ambargo altında kaldı; babası, annesi ve diğer Müslümanlarla birlikte "Ebu Talib Deresi"nde² en dayanılmaz açlık ve sıkıntı hallerine katlandı.

Hz. Fatıma (s.a), bisetin onuncu yılında ve Ebu Talib Deresi'nden kurtulduktan kısa bir süre sonra³ -on yıllık mücadelenin zorluklarına katlanan ve ekonomik ambargonun baskısıyla daha bir çöken- aziz annesini kaybetti.

Hz. Fatıma'nın (s.a) annesini kaybetmesi çok acı ve büyük bir musibetti; ama bu, babasına daha bir sığınmasına ve onun eğitimine sıkıca sarılmasına neden olmuştu. Sekiz yaşında ve Allah Resulü'nün (s.a.a) hicretinden çok kısa bir süre sonra Peygamber (s.a.a) ailesine mensup diğer kadınların yanında ve Ali (a.s) ile birlikte Mekke'den ayrıldı ve Medine'ye gelerek yeniden babasının yanında yer aldı.⁴

Hz. Fatıma (s.a), şimdi daha farklı zorluklarla iç içe olan Allah Resulü'nün (s.a.a) Medine döneminde de babasının yanındaydı. Uhud savaşı sonrasında Müslümanlar, geri çekilerek dağa sığınmak zorunda kalmışlardı: Hz. Fatıma (s.a) bu haberi alır almaz Medine'den çıkarak Allah

1- Necm Suresi, 3-4.

2- Muntehe'l-Âmal, s.63-64. Ekonomik ambargonun uygulandığı dönemde Allah Resulü'nün (s.a.a) akrabaları ve Müslümanlarla birlikte ikamet ettiği Mekke yakınındaki derenin adıdır.

3- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.79-80.

4- el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.84-85.

Resulü'nün (s.a.a) yanına gelmiş ve Müminlerin Emiri Ali (a.s) ile birlikte babasının yaralarını sarmıştı...¹

Hz. Fatıma (s.a) İslâm ve Kur'ân ile büyümüşü; vahiy ve nübüvvet havasını soluyor ve bununla da iftihar ediyordu. Evlilik ve anneliği bile Hz. Fatıma'nın (s.a) hayatını, Allah Resulü'nün (s.a.a) hayatından ayırmamıştı ve evleri yan yanaydı.

Allah Resulü (s.a.a), en çok Fatıma'nın (s.a) evine giderdi; her sabah camiye gitmeden önce Fatıma'yı (s.a) görmeye giderdi.²

Allah Resulü'nün (s.a.a) hizmetinde olan şahıs şöyle rivayet etmektedir:

Allah Resulü (s.a.a) bir yolculuğa çıkmak istediği zaman en son görüştüğü Fatıma olurdu ve döndüğünde de herkesten önce Fatıma'yı görmeye giderdi.³

Allah Resulü'nün (s.a.a) mübarek ömrünün son saatlerinde de Fatıma (s.a), babasının yanı başında ağlıyordu ve babası da onun, herkesten önce kendi yanına geleceğini söyleyerek teselli veriyordu.⁴

Hz. Fatıma'nın Annesi

Hz. Fatıma (s.a) çocukluk döneminin beş yılını, Hatice gibi değerli ve fedakâr bir annenin yanında ve gözetiminde

1- Menakıb, İbn Şehraşub, c.2, s.65; Muntehe'l-Âmal, s.78-79 (Tahran, Hüseyinî Matbuatı basımı).

2- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.13.

3- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.6.

4- el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.14-15.

geçirdi. Hız. Hatice, İslâm'a inanan ilk kadındı ve Allah Resulü (s.a.a), onun hakkında şöyle buyurmuştu:

Hatice, bu ümmetin en iyi kadınlarındandır.¹

Allah Resulü (s.a.a), Hız. Hatice'yi öyle seviyor ve saygı duyuyordu ki, Hatice hayatta olduğu sürece başka bir evlilik yapmadı ve ölümünden sonra da hep iyilikle onu andı ve hatta Hatice'ye olan sevgi ve saygısından dolayı Hatice'nin arkadaşlarına da saygı gösteriyor ve kendisine takdim edilmek istenen bir hediyeyi: "*Falanca kadının evine götürün; çünkü o, Hatice'nin arkadaşıdır.*"² buyuruyordu.

Aişe şöyle rivayet eder: "Peygamber, Hatice'yi hep iyilikle anardı ve ben de bir gün buna karşı çıktım ve dedim: 'Ey Allah'ın Resulü! Hatice yaşlı bir kadından öte değildi; oysaki Allah, ondan daha iyisini sana vermiştir.' Benim bu sözüm üzerine Peygamber öfkelenerek şöyle buyurdu:

Andolsun Allah'a ki, yüce Allah, ondan daha iyisini bana vermiş değildir. Başkaları küfürde iken Hatice bana iman etti, başkaları beni yalanlarken o doğruladı, başkaları beni mahrum tutarken o, bütün servetini benim yetkime sundu ve yüce Allah, benim neslimi onda kıldı.³

Allah Resulü (s.a.a) bu buyruğunda, İslâm tarihinde büyük bir yankı uyandıran ve İslâm dininin yayılmasında etkin olan Hız. Hatice'nin fedakârlığına vurgu yapmaktadır. Bazı din bilginleri, bu hususta şöyle demişlerdir:

1- Tezkiretü'l-Havas, Sibî b. Cevzî, s.302 (Hicrî 1383 Necef basımı); Keşfu'l-Gumme, c.2, s.71.

2- Sefinetü'l-Bihar, c.1, s.380.

3- Tezkiretü'l-Havas, Sibî b. Cevzî, s.303; Keşfu'l-Gumme, c.2, s.78-79 (Biraz farklı olarak); Kamil, Behâî, c.2, s.73.

İslâm ve Peygamberin (s.a.a) nübüvveti, Ali'nin (a.s) cihadı, Hatice'nin infakıyla ilerledi.

Yüce Allah, Peygamberini (s.a.a), bu iki yüce insan ile teyit etti; Ali'nin (a.s) cihadı ve Hatice'nin infakı, İslâm'ın ilerlemesini ve başarısını sağlayan iki büyük etken olmuştur. Bütün Müslümanlar, iman nimetini, Allah ve Resulü'nden (s.a.a) sonra bu iki yüce insana borçludurlar.

Böyle bir annenin yadigârı ve Allah Resulü (s.a.a) gibi bir babanın evladı olan Fatıma (s.a), bisetin onuncu yılında¹ aziz, şefkatli ve fedakâr annesini kaybettikten sonra aile ocağında, annesinin yerini doldurmaya gayret ediyordu.

1- Biharul-Envar, c.16, s.8-13.

MEDİNE'YE HİCRET

Allah Resulü (s.a.a), Hatice'yi kaybettiği yıl, fedakâr amcası ve büyük desteği Ebu Talib'i de kaybetmişti.¹ Ebu Talib, Allah Resulü'nün (s.a.a) en samimi dostlarından. Ebu Talib, Kureyş kabilesinin reisi ve Mekke'nin de büyüğü olması hasebiyle, Mekkeliler ve Kureyş kabilesi üzerinde etkin ve saygın bir konumdaydı. Bundan dolayı da Ebu Talib'in varlığı, yüce Peygamber (s.a.a) ve Müslümanlar için önemli bir destektir; Ebu Talib yaşadığı sürece Allah Resulü (s.a.a) güvencedeydi ve Kureyş kâfirleri ona dokunamıyordu.²

Ebu Talib, hayatı boyunca Allah Resulü'nü (s.a.a) korumuş, bu bağlamda elinden geleni esirgememiş, hatta Kureyş'ten gelebilecek tehditleri defetmek ve de tuzaklarını bozmak için imanını da, Müslüman oluşunu da saklamak ve takiyye ile yaşamak zorunda kalmıştı.³ Ebu Talib, sırf Peygamberle (s.a.a) olan akrabalığından dolayı onu koruyor gibi davranıyordu. Ebu Talib bu tedbir ve yöntem sayesinde, Kureyş kâfirlerinin, onu da kendilerinden bilmesini sağlayabilmiş ve hem de onlardan

kaynaklanabilecek tehlikeler karşısında Allah Resulü'nü (s.a.a) koruyabilmişti.

Ebu Talib'in fedakârlıkta bulunarak imanını gizlemiş ve takiyye ile yaşamış olması, İslâmî fırkalara mensup bazı yüzeysel düşüncelilerin, Ebu Talib'in İslâm ve imanında şüpheye düşmelerine ve hatta daha da ileriye giderek, bütün hayatı iman ve özveriyle geçen Ebu Talib gibi yüce bir insana şirk ve küfür türünden yakıştırmalarda bulunmalarına neden olmuştur.¹

Ebu Talib'in vefatıyla birlikte, Kureyş'in Allah Resulü (s.a.a) üzerindeki baskı, eziyet ve işkencesi öylesine şiddet kazanmıştı ki, alçakça bir plan kurarak Allah Resulü'nü (s.a.a) terör etmeyi kararlaştırdılar. Bu şeytanca plan uyarınca, farklı kabilelere mensup savaşçıları, eş zamanlı olarak Allah Resulü'nün (s.a.a) evine saldırmak ve onu öldürmekle görevlendirdiler.

Böylece Allah Resulü'nün (s.a.a) öldürülmesi, birçok kabilenin üzerinde kalacaktı. Bu durumda ne Benî Haşim kabilesi, ne de Peygamberin akrabaları intikam almaya girişemeyecek ve mecburen kan parası almaya razı olacaktı...²

Yüce Allah bu komplo karşısında, Peygamberine (s.a.a) hicret emrini verdi.³ Bundan bir süre önce ise Medine

1- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.77; Muntehe'l-Âmal, s.65; Yakubî Tarihi, c.2, s.35 (Beyrut Basımı). Bazı rivayetler göre Ebu Talib, Hz. Hatice'den bir ay önce vefat etmiştir. (el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.79)

2- el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.79; Muntehe'l-Âmal, s.63-65.

3- el-Emali, Şeyh Saduk, s.419-492 (Beyrut Basımı); Muntehe'l-Âmal, s.136. Fusulu'l-Muhtare, Şeyh Müfid, s.228-232.

1- Ebu Talib hakkındaki bu yakıştırmaların, özellikle Muaviye ve diğer Ümeyye Oğulları'nın hükümet dönemlerinde üretildiğini ve yayıldığını gözden uzak tutmamak gerekir. Aslına bakılırsa Muaviye, Müminlerin Emiri Ali'ye (a.s) olan düşmanlığından dolayı bu yalan ve iftira kampanyasını başlatmıştı.

2- el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.79-80; Menakıb, Şehraşub, c.1, s.158; el-Fusulu'l-Mühimme, İbn Sabbağ Malikî, s.46 (Necf baskısı).

3- el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.80.

halkının ileri gelenleri, Allah Resulü (s.a.a) ile görüştüktan sonra İslâm'ı kabullenmiş ve Peygamber'in (s.a.a) Medine'ye gelmesi durumunda can, mal ve güçleriyle Peygamberi (s.a.a) ve İslâm'ı savunacaklarına dair biat etmişlerdi. Böylece Allah Resulü (s.a.a), Kureyş kâfirlerinin şeytanî planlarını uygulamaya koyacakları gece Mekke'den ayrıldı ve Ali (a.s) de İslâm Peygamberinin (s.a.a) yatağında yattı. Kureyş kâfirleri, gecenin bir vaktinde Peygamberin (s.a.a) evine saldırmış ve Ali (a.s) ile karşılaşmışlardı...¹

Allah Resulü (s.a.a), Mekke'den hicret ettikten on iki gün sonra Medine yakınındaki Kuba'ya vardı ve orada Ali'nin (a.s) gelmesini bekledi.² Ali (a.s) de kısa bir süre Mekke'de bekledikten ve Allah Resulü'nün (s.a.a) kendisine verdiği görevleri yerine getirdikten sonra Peygamber (s.a.a) ailesini de alıp Medine'ye yöneldi.³ Ali (a.s) ve beraberindekiler yolda Mekke müşriklerinden bazılarıyla karşılaştı ve onlar, bu yolculuğa engel olmaya çalıştılar. Bunun üzerine Ali (a.s), kılıcına davranarak bunlardan birini öldürdü ve diğerlerini de kaçmak zorunda kaldı. Ali (a.s), maiyetindekilerle birlikte birkaç gün sonra Peygamberin (s.a.a) huzuruna vardı ve beraberce Medine'ye hareket ettiler.⁴

1- el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.82-83; Menakıb, Şehraşub, c.1, s.156-158; Fusulu'l-Mühimme, İbn Sabbağ Malikî, s.45-47 (Necef baskısı).

2- Ravzatu'l-Kafî, s.339 (Tahran, İslâmiyye basımı).

3- el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.84; Fusulu'l-Mühimme, İbn Sabbağ Malikî, s.52 (Necef baskısı).

4- el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.84-85; Menakıb, Şehraşub, c.1, s.159.

HZ. FATİMA'NIN SEMAVÎ KİŞİLİĞİ

Masumlar zümresinden olan;¹ kendisinin ve ailesinin muhabbet ve velayeti dinî farizalardan biri olan;² öfke ve hoşnutsuzluğu Allah'ın öfkesi ve hoşnutsuzluğu sayılan³ Fatıma (s.a) gibi semavî bir insanın manevî kişiliğinin farklı boyutları, bizim gibi sınırlı ve hakî insanların söylemine sığar mı? Düşünce ufkumuzun çok ötesinde ve de vasfımızdan çok daha yüce olan bir insanı tanıtmak ve tanımlamak asla mümkün değildir.

Bu nedenle İslâm'ın örnek kadını Fatıma'yı (s.a), masum imamlardan ve önderlerden rivayet edilen hadisler ışığında tanıtmaya çalışacağız.

Yüce İslâm Peygamberi (s.a.a) buyurmuştur ki, Allah'ın emriyle bir melek indi ve beni şöyle müjdeledi:

...Hasan ve Hüseyin cennet gençlerinin efendileridir ve Fatıma ise cennet kadınlarının hammeferisidir.⁴

Hiz. Peygamber (s.a.a) şöyle buyurmaktadır:

1- el-Emali, Şeyh Saduk, s.393.

2- el-Emali, Şeyh Müfid, s.37-38 (Basireti matbaası ofset basımı); Kamil-i Behâi, İmaduddin Taberî, 1. bölüm, s.51-53 (Mustafavî matbaası).

3- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.14-24; Biharul-Envar, c.43, s.19-26; el-Emali, Şeyh Müfid, s.56; el-Emali, Şeyh Saduk, s.314; el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.41; Uyun-u Ahbari'r-Rıza, c.2, s.25-26; Müsnedu'l-İmamî'r-Rıza (a.s), c.1, s.143

4- el-Emali, Şeyh Müfid, s.13; el-Emali, Şeyh Tusî, c.1, s.83.

Dünya kadınlarının en üstünü olan dört kadın vardır; İmran kızı Meryem, Hüveylid kızı Hatice, Muhammed (s.a.a) kızı Fatıma, Müzahim kızı Asiye (Firavun'un hanımı).¹

Peygamber efendimiz (s.a.a) şöyle buyurmaktadır:

Cennet, kadınlar arasında dört kadını görmek için can atar; İmran kızı Meryem, Firavunun hanımı Asiye, Hüveylid kızı Hatice -Peygamberin (s.a.a) dünya ve ahiret zevcesi-, Muhammed (s.a.a) kızı Fatıma.²

Yine Hiz. Peygamber (s.a.a) buyurmaktadır ki:

Allah, Fatıma'nın öfkesiyle hiddetlenir ve rızasıyla hoşnut olur.³

İmam Musa b. Cafer (a.s) şöyle buyurmuştur:

Peygamber (s.a.a) buyurmuştur ki: Yüce Allah kadınlardan dördünü seçmiş ve üstün kılmıştır; Meryem, Asiye, Hatice ve Fatıma.⁴

İmam Rıza (a.s), Hiz. Peygamber'in (s.a.a) şöyle buyurduğunu rivayet eder:

Hasan ve Hüseyin, ben ve babaları dışında dünya insanların en üstünüdürler; anneleri de dünya kadınlarının en üstünüdür.

1- Biharul-Envar, c.43, s.36; Menakib, Şehraşub, c.3, s.104.

2- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.23.

3- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.24; Biharul-Envar, c.43, s.19, 26; el-Emali, Şeyh Müfid, s.56; el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.41 (Necef basımı); el-Emali, Şeyh Saduk, s.314; Menakib, Şehraşub, c.3, s.106-107; Uyun-u Ahbari'r-Rıza (a.s), c.2, s.26, 46-47

4- Biharul-Envar, c.43, s.19; el-Hısal, Şeyh Saduk.

5- Biharul-Envar, c.43, s.19, 20; Uyun-u Ahbari'r-Rıza (a.s), c.2, s.62.

Ehl-i Sünnet'in en sağlam kaynaklarından olan Sahih-i Buharî ve Sahih-i Müslim kitaplarında İslâm Peygamberinden (s.a.a) şöyle rivayet edilmiştir:

Fatıma, cennet kadınlarının hanımefendisidir.¹

İmam Cafer Sadık'a (a.s) "Peygamberin (s.a.a) 'Fatıma, cennet kadınlarının hanımefendisidir.' buyruğu, Fatıma'nın (a.s), kendi zamanındaki kadınlardan üstün olduğu anlamına mıdır?" diye soruldu. İmam (a.s) şöyle cevap verdi:

Meryem kendi zamanının kadınlarından üstündür; Fatıma (s.a) ise ilkinden sonuna bütün cennet kadınlarının hanımefendisidir.²

Hz. Peygamber'e (s.a.a) şöyle soruldu: "Ey Allah'ın Resulü (s.a.a)! Fatıma (s.a), kendi zamanının kadınlarından mı üstündür?" Allah Resulü (s.a.a) buyurdu ki:

İmran kızı Meryem böyledir; kızım Fatıma ise ilkinden sonuna bütün dünya kadınlarından üstündür...³

Mufazzal diyor ki: İmam Cafer Sadık'a (a.s) şöyle arz ettim: "Peygamberin (s.a.a) 'Fatıma, dünya kadınlarının hanımefendisidir.' buyruğu, Fatıma'nın (a.s), kendi zamanındaki kadınlardan üstün olduğu anlamına mıdır?" İmam (a.s) buyurdu ki:

Bu, Meryem içindir ve o, kendi zamanının kadınlarından üstündür; Fatıma (s.a) ise ilkinden sonuna bütün dünya kadınlarının hanımefendisidir.¹

1- Biharul-Envar, c.43, s.36; Menakib, Şehraşub, c.3, s.105.

2- Biharul-Envar, c.43, s.36; Menakib, Şehraşub, c.3, s.105.

3- Biharul-Envar, c.43, s.24; el-Emali, Şeyh Saduk, s.394.

İmam Ali b. Musa er-Rıza (a.s), yüce babaları vasıtasıyla Müminlerin Emiri Ali'den (a.s) İslâm Peygamberinin (s.a.a) şöyle buyurduğunu nakleder:

Allah'ın arşının altından bir elçi, kıyamet gününde şöyle seslenecektir: Ey yaratılmışlar sınıfı! Kapatın gözlerinizi, çünkü Muhammed (s.a.a) kızı Fatıma (s.a) geçecektir!²

Ebu Eyyüb el-Ensarî de İslâm Peygamberinden (s.a.a) şöyle nakleder:

Kıyamet günü arşın altından bir elçi şöyle seslenecektir: 'Ey mahşer ehli! Başlarınızı aşağı eğin ve gözlerinizi kapatın ki Fatıma (s.a) sırat köprüsünden geçecektir.' Bunun ardından Fatıma (s.a), yetmiş bin cennet hurisi eşliğinde geçecektir.³

Peygamberimiz (s.a.a), Fatıma'ya (a.s) şöyle buyurdu:

...Ey Fatıma! Yüce Allah yeryüzüne bir kez daha nazar ederek senin eşini seçti ve seni onunla evlendirmem için de bana vahiy gönderdi. Bilmez misin ki, Allah seni yüceltmek için bütün Müslümanlardan önce İslâm'ı kabul eden, hilim ve sabrı herkesten daha büyük olan ve de ilmi daha çok olan biriyle seni evlendirmiştir?...⁴

İmam Cafer Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur:

1- Biharul-Envar, c.43, s.24; Menakib, Şehraşub, c.3, s.105 (Bu kitapta, hadisi rivayet edenin adı geçmemektedir.)

2- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.13; Müsnedu'l-İmam er-Rıza (a.s), c.1, s.142 (Tahran, Saduk Matbaası basımı, 1392 h.k. basımı).

3- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.13; el-Emali, Şeyh Müfid, s.76; el-Emali, Şeyh Saduk, s.25; Menakib, Şehraşub, c.3, s.107.

4- Biharul-Envar, c.43, s.97-98; el-Hisal, Şeyh Saduk, s.412.

Eğer Allah, Müminlerin Emiri Ali'yi Fatıma için yaratmasaydı, yeryüzünde Fatıma'ya denk eş bulunmazdı.¹

Süfyan b. Uyeyne diyor ki:

İmam Cafer Sadık (a.s): "İki denizi salıverdi, birbirine kavuşuyorlar."² ayetinin tefsiri hakkında onların Ali (a.s) ve Fatıma (a.s) olduğunu... ve "O ikisinden inci ve mercan çıkar."³ ayetinin yorumunda da İmam Hasan (a.s) ve İmam Hüseyin'in (a.s) kastedildiğini buyurmuştur.⁴

İmam Cafer Sadık'a (a.s) soruldu: "Fatıma'nın (a.s) 'Zehra' (=parlayan) olarak adlandırılış nedeni nedir?" İmam (a.s) buyurdu:

Çünkü o, mihrabında ibadete durduğu vakit onun nuru, yıldızların yeryüzü ehlini aydınlattığı gibi gökyüzü ehlini aydınlattı.⁵

Bir başka rivayet şöyledir:

Fatıma namaz ve ibadetle meşgul olduğu zaman zarfında çocuklarından biri ağlayacak olsaydı, beşiğin hareket ettiği görülürdü ve böylece bir melek onu sallardı.⁶

İmam Muhammed Bâkır (a.s) şöyle nakleder:

1- Biharul-Envar, c.43, s.97; el-Emali, Şeyh Tusi, c.1, s.42; Keşfu'l-Gumme, c.2, s.19, 31; Usul-u Kâfi, c.1, s.461; Muntehe'l-Âmal, s.159.

2- Rahmân Suresi, 19.

3- Rahmân Suresi, 22.

4- Biharul-Envar, c.43, s.32; Menakib, Şehraşub, c.3, s.101.

5- Biharul-Envar, c.43, s.12; Maaniyu'l-Ahbar, s.64 (1379 Tahrir basımı); İlelü's-Şerâyi, s.173 (Kum, Tabatabaî matbaası basımı).

6- Biharul-Envar, c.43, s.45; Menakib, Şehraşub, c.3, s.116.

Allah Resulü (-s.a.a- bir iş gereği) Selman'ı, Fatıma'nın (a.s) evine göndermişti. Selman diyor ki: Gidip evin kapısında durdum ve selam ettim. Evden Kur'ân okumakta olan Fatıma'nın (a.s) sesi geliyordu ve el değirmeni de -un öğretmek için genellikle evlerde bulunan- Fatıma'dan (a.s) uzak bir yerde dururken kendi kendine dönüyordu...¹

1- Biharul-Envar, c.43, s.46; Menakib, Şehraşub, c.3, s.116.

ALLAH RESULÜ'NÜN FATİMA'YA OLAN SEVGİSİ

Hz. Fatıma'nın (a.s) nur kaynağı hayatını daha değerli kılan ilginçliklerden biri de, yüce İslâm Peygamberinin (s.a.a) ona duyduğu vasıf ötesi sevgiydi. Aslında bu vasıf ötesi sevgi, Allah Resulü'nün (s.a.a) yaşamındaki ilginç noktalardan da birini oluşturmaktadır. Yüce İslâm Peygamberinin (s.a.a) en yüce insan, şanı yüce Allah'a en yakın kul, hayatın her alanında hakkın ölçüsü, adalet ve dengenin simgesi olduğuna; sünnetine -söz, davranış ve hatta takrirlerini bile dinî belge ve fikhî dayanaktır ve bu nedenle de Kur'ân-ı Kerim gibi kıyamete kadar ümmetin amellerine örnek teşkil etmektedir- ve de Allah'ın kitabının açık vurgusuna: **"Ve kendi dileğiyle söz de söylemedi. Sözü, ancak vahiy edilen şeyden ibaret."**¹ dikkat edilecek olsa, Hz. Fatıma'nın (a.s) manevî makamının yüceliği daha iyi anlaşılacak ve masum önderlerin, *"Fatıma (a.s) masumlardan biridir ve semavî fertler zümresindendir."* buyruğu, daha iyi algılanacaktır.

Allah Resulü'nün (s.a.a) Fatıma'dan (a.s) başka kızları olmasına rağmen ve de Allah Resulü (s.a.a) ailesine, akrabalarına ve hatta yabancılara karşı çok şefkatli ve güzel davranışlı olmasına rağmen Fatıma'ya (a.s) duyduğu özel sevgisi tamamen hissedilmekteydi. Ayrıca çeşitli

fırsatlarda bu sevgisini insanların yanında açıkça dile getiriyor ve buna vurgu yapıyordu.

Allah Resulü'nün (s.a.a) bu açıklama ve tekitleri, Fatıma (a.s) ve ailesinin yaşantısının İslâm'ın kaderiyle bağlantılı olduğunu ve de Allah Resulü'nün (s.a.a) Fatıma'ya (a.s) olan özel sevgisinin sadece bir baba ve aziz kızı arasındaki sevginin ötesinde olduğunu gösteren bir belgedir. Allah Resulü'nün (s.a.a) Fatıma'ya (a.s) olan bu özel sevgisi, bir toplumun hayatî konularıyla, bir ümmetin geleceğiyle ve de Müslümanların önderlik ve imameti hususundaki ilahî emirlerle tam bağlantılı olduğundan kaynaklanıyordu.

Şimdi Allah Resulü'nün (s.a.a) Fatıma'ya (a.s) olan özel sevgi denizinden örnekler sıralayacak ve bunlardan ders çıkarmaya gayret edeceğiz:

1- Allah Resulü (s.a.a) bir yolculuğa çıkmak istediği zaman en son Fatıma (a.s) ile görüşür ve yolculuktan döndüğünde ise herkesten önce Fatıma'yı (a.s) görmeye giderdi.¹

2- İmam Muhammed-i Bâkır (a.s) ve İmam Cafer Sadık (a.s) şöyle rivayet etmişlerdir:

Allah Resulü (s.a.a) her zaman uyumadan önce Fatıma'nın (a.s) yanağından öper, yüzünü onun göğsüne koyar ve onun için dua ederdi.²

3- İmam Cafer Sadık (a.s), Hz. Fatıma'dan (a.s) şöyle rivayet eder:

"Aranızda, birbirinizi çağırdığınız gibi çağırmayın Peygamber'i ('Ey Allah Resulü' diye hitap edin)."¹

1- Necm Suresi, 3-4.

1- Biharu'l-Envar, c.43, s.39-40; Keşfu'l-Gumme, c.2, s.6; Menakib, Şehraşub, c.3, s.113.

2- Biharu'l-Envar, c.43, s.42; Menakib, Şehraşub, c.3, s.114.

ayeti indikten sonra ben, Allah Resulü'ne (s.a.a) "baba" kelimesiyle hitap etmekten çekiniyor ve "Ey Allah Resulü!" diyordum. İki-üç defa böyle hitap etmiştim ve Allah Resulü (s.a.a) de bir şey dememişti. Bir defasında ise Allah Resulü (s.a.a) bana dönerek şöyle buyurdu: **"Ey Fatıma, bu ayet ne senin hakkında, ne de senin ailen ve neslin hakkında inmemiştir; sen bendensin ve ben de senden. Bu ayet, kendini büyük gören ve ululanan Kureyş'in zalim ve kabalrı hakkında inmiştir. Sen bana yine 'baba' de; çünkü bu, kalbe canlılık getirir ve Allah'ı daha çok razı eder."**²

4- Allah Resulü (s.a.a) şöyle buyururdu:

Fatıma benim tenimin paresidir; onu sevindiren beni sevindirmiştir ve onu üzense beni üzmüştür; beni üzense Allah'ı. Benim yanımda insanların en değerlisi Fatıma'dır.³

5- Ve de şöyle buyuruyordu:

...O, benim tenimin paresidir; benim bedenimdeki kalbim ve ruhumdur. Onu üzen beni üzmüştür; beni üzense Allah'ı.⁴

6- Amir Şa'bî, Hasan-ı Basrî, Süfyan-ı Sevrî, Mücahit, İbn Cübeyr, Cabir b. Abdullah-ı Ensarî, İmam Muhammed Bâkır (a.s) ve İmam Cafer Sadık (a.s) Allah Resulü'nden (s.a.a) şöyle rivayet etmişlerdir:

1- Nûr Suresi, 63.

2- Biharul-Envar, c.43, s.32-33; Menakib, Şehraşub, c.3, s.102; Beytü'l-Ahzan, s.19.

3- Biharul-Envar, c.43, s.39; Menakib, Şehraşub, c.3, s.112; Beytü'l-Âmal, s.160.

4- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.24.

Kuşkusuz Fatıma (a.s), tenimin paresidir; onu öfkeliendiren kimse, beni öfkeliendirmiş olur.

Buharî de bu hadisi Musavver b. Muhrime'den nakletmiştir.

Cabir'in rivayeti ise şöyledir:

Fatıma'ya eziyet eden kimse, kuşkusuz ki bana eziyet etmiş olur ve bana eziyet eden ise şüphesiz ki Allah'ı gazaplandırmış olur.

Benzer içerikli hadisler, Ehl-i Sünnet'in meşhur âlimlerinin kitaplarında da aktarılmıştır. Bu, Müslim'in Sahih ve Ebu Nuaym'ın Hilye kitaplarıyla örneklendirilebilir.¹

7- Yüce İslâm Peygamberi (s.a.a) Fatıma'nın (a.s) elinden tutarak dışarı çıktığı bir halde şöyle buyurdu:

Onu tanıyan tanıyor; tanımayan ise bilsin ki bu, Muhammed (s.a.a) kızı Fatıma'dır (a.s). O, tenimin paresidir; bedenimdeki kalbim ve ruhumdur. Onu üzen, beni üzmüştür; beni üzense Allah'ı üzmüştür.²

8- Yüce İslâm Peygamberi (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

...Kızım Fatıma, ilkinden sonuna dünya kadınlarının hanımefendisidir; tenimin paresidir; göz nurumdur; kalbimin meyvesidir; bedenimdeki ruhumdur ve insan şeklindeki huridir o. Fatıma, ibadet mihrabında yaratanının huzuruna çıktığı zaman yıldızların yeryüzü sakinlerini aydınlattığı gibi onun nuru da, gökyüzündeki melekleri aydınlatır. Aziz ve yüce Allah meleklerine:

1- Biharul-Envar, c.43, s.39; Menakib, Şehraşub, c.3, s.112; Kenzu'l-Fevâid, Keracekî, (Mustafavî mektebesi basımı, Kum), s.360; Fusulu'l-Muhtare, Şeyh Müfid, s.57.

2- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.24.

"Meleklerim! Kullarımın hanımefendisi olan Fatıma kuluma bakın; huzurumda durmuş ve bana olan gönül saygısından nasıl da titrediğini görün. Bana kulluk etmek için kalbiyle yönelmiştir. Şahit olun ki ben, onun yolunu izleyenleri cehennem azabından azat ettim." buyurur.¹

1- el-Emali, Şeyh Saduk, s.99-100; Beytü'l-Ahzan, s.31; Biharul-Envar, c.43, s.172-173.

SEMAVÎ EVLİLİK

Yüce Allah Resulü (s.a.a), hicretin ikinci yılında Fatıma'yı (a.s) Müminlerin Emiri Ali (a.s) ile evlendirdi.¹ Bu kutlu evlilik gerçekten de onlara yakışıyordu. Çünkü masum önderlerin bildirdiğine göre Ali'den (a.s) başkası Fatıma'ya (a.s) denk ve eş olamazdı.²

Ali (a.s) ve Fatıma'nın (a.s) makamının yüceliğini gösteren bu evliliğin özelliklerinden biri de, özelde Kureyş kabilesinin ve genelde de Arapların meşhur ve büyüklerinin birçoğunun Fatıma (a.s) ile evlenmek isteğini Allah Resulü'nün geri çevirmesi ve **"Fatıma'nın evliliği Allah'ın emrine bağlıdır."**³ buyurmasıdır. Nitekim Ali (a.s), Fatıma (a.s) ile evlenmek istediğini bildirmiş ve Allah Resulü (s.a.a) de kabul ederek şöyle buyurmuştu:

Sen gelmeden önce bir melek indi ve bana Allah'ın, Fatıma'yı Ali ile evlendirmemi buyurduğunu bana haber verdi.⁴

1- Keşfu'l-Gumme, c.1, s.493; Muntehe'l-Âmal, s.68 (Hicrî ikinci yılın olayları bölümü).

2- Biharu'l-Envar, c.43, s.92, 93, 97, 107; Menakib, Şehraşub, c.2, s.29; el-Emali, Şeyh Tusî, c.1, s.42; Keşfu'l-Gumme, c.2, s.31; Usul-u Kâfi, c.1, s.461; Uyun-u Ahbari'r-Rıza (a.s), c.1, 225.

3- Keşfu'l-Gumme, c.1, s.477, 495; Menakib, Şehraşub, c.2, s.30-31.

4- Biharu'l-Envar, c.43, s.124,127; Keşfu'l-Gumme, c.1, s.480, 481, 483; Menakib, Şehraşub, c.3, s.126-127; el-Emali, Şeyh Saduk, s.223, 237, 356, 449, 450; Müsnedu'l-İmam er-Rıza (a.s), c.1, s.140-143.

Bunun ardından da Müminlerin Emiri Ali'ye (a.s) sordu:

Evlilik hazırlıklarını karşılamak için neyin var?

Ali (a.s) bir zırh, bir kılıç ve de su taşımak için kullandığı devesinden başka bir şeyi olmadığını söyledi. Allah Resulü (s.a.a) Ali'den (a.s), zırhını satmasını istedi. Ali (a.s), zırhını takribi olarak beş yüz dirheme sattı ve bu parayla da Hz. Fatıma (a.s) için hem sade bir çeyiz hazırlandı ve hem de davet edilen Müslümanlara evlilik yemeği verildi. Hz. Fatıma (a.s), sevinç ve mutluluk içinde ve Allah Resulü'nün (s.a.a) de dualarıyla Ali'nin (a.s) evine uğurlandı.

Bu nurla yoğrulmuş semavî evlilik öyküsünün her köşesi, bir yandan Allah Resulü'nü (s.a.a) ve Ehlibeyti'ni örnek alanlara yüce Allah'ın nübüvvet ve imamet beytine olan özel inayet ve lütfünü göstermekte ve bir diğer yandan da İslâm dininin evlilik alanındaki gösterişsiz ve aydınlık öğretilerini ortaya koymaktadır.

Şimdi bu evlilik öyküsünün bazı önemli boyutlarına dikkat çekmek istiyoruz:

Ali (a.s), Hz. Fatıma (a.s) ile evlenmek istediğini Allah Resulü'ne (s.a.a) bildirdiğinde, yüce Peygamberimiz (s.a.a) şöyle buyurdu:

Senden önce de Fatıma (a.s) ile evlenmek isteyenler geldi ve ben bunların her birini Fatıma'ya (a.s) bildirdim; ancak her defasında onun yüzünde isteksizlik gördüm. Ben dönünceye kadar burada kal.

Allah Resulü (s.a.a), Fatıma'nın (a.s) yanına gidip Ali'nin (a.s) evlenme amacıyla geldiğini bildirdi. Hz. Fatıma (a.s) sessiz kaldı, ancak yüzünü de dönmedi. Bunun üzerine

Allah Resulü (s.a.a) yerinden kalkıp şöyle buyurdu: "**Allahu Ekber! Sükût ikrardandır.**"¹

Hz. Ali (a.s) ile Fatıma'nın (a.s) evliliğinde belirlenen mihriye bir "zırh" idi ve onun satılmasıyla elde edilen meblağın bir bölümü çeyiz alımında kullanıldı. Alınan çeyiz şunlardan ibaretti:

Bir adet gömlek.

Büyük bir başörtüsü.

Hayber malı siyah bir havlu.

Bir adet örülmüş yatak tahtı.

Biri koyun yünü, diğeri de hurma lifiyle doldurulmuş iki adet döşek.

Dört adet yastık.

Bir adet yünden örülü perde.

Bir adet hasır.

Bir adet el değirmeni.

Bir bakır leğen.

Su içmek için deriden yapılan bir kırba.

Su taşımada kullanılan bir adet tulum.

Süt için bir adet kâse.

Bir ibrik.

Bir adet yeşil renkli testi.

Birkaç adet testi.²

Hz. Ali (a.s) de kendi evine ince kum döşedi, elbiseleri asmak için iki duvar arasına bir çubuk tutturdu, bir koyun

1- Biharul-Envar, c.43, s.93, 111, 112; el-Emali, Şeyh Tusî, c.1, s.38. Menakib, Şehraşub, c.3, s.127 kitabında da bu rivayetin son bölümü nakledilmiştir.

2- el-Emali, Şeyh Tusî, c.1, s.39; Beytü'l-Ahzan, s.33-34.

postu aldı ve de hurma lifinden doldurulan bir yastık temin etti.¹

1- Biharul-Envar, c.43, s.114; Menakib, Şehraşub, c.3, s.129.

HZ. FATİMA'NIN AHLÂK, DAVRANIŞ VE YAŞAMINA KISA BİR BAKIŞ

Züht

İmam Cafer Sadık'tan (a.s) ve Cabir b. Abdullah el-Ensari'den şöyle rivayet edilmiştir:

Allah Resulü (s.a.a), Hz. Fatıma'nın (s.a) kalın bir elbise giydiği halde el değirmeniyle un öğüttüğünü ve aynı zamanda da çocuğunu emzirdiğini görünce gözleri doldu ve "Kızcağım! Dünyanın acısına, ahiretin tatlılığının girişi olarak bunlara dayan." buyurdu.

Hz. Fatıma (s.a) şöyle arz etti:

Ey Allah Resulü! Nimetlerinden dolayı Allah'a şükrediyorum.

Bunun üzerine yüce Allah şu ayeti indirdi:¹

"Ve elbette yakında Rabbin, sana öyle şeyler verecek ki, sonunda razı olacaksın."²

Ali İle Ev İşİ Taksimi

İmam Cafer Sadık (a.s) şöyle buyurmaktadır:

...Ali su ve odun getirirdi ve Fatıma da un öğütür, hamur yapar, ekmek pişirir ve elbiseleri yamardı.

Fatıma insanların en güzellerindendi ve kutsal yanakları güzellikten gül gibiydi; Allah'ın selamı onun, babasının, eşinin ve evlatlarının üzerine olsun.¹

Hz. Ali (a.s) şöyle buyurmaktadır:

Fatıma, tulumla o kadar su taşımıştı ki göğsünde izi çıkmıştı; el değirmeniyle o kadar un öğütmüştü ki elleri yaralanmıştı; o kadar ev temizlemiş ve yemek pişirmek için ocakta ateş yakmıştı ki elbiseleri toz duman olmuştu...²

Allah Resulü Fatıma'ya Yardım Ediyor

Bir gün Allah Resulü (s.a.a) Ali'nin (a.s) evine gelip onun da Fatıma (s.a) ile birlikte un öğüttüğünü görünce: "*Hanginiz daha yorgunsunuz?*" diye sordu.

Ali (a.s): "*Fatıma daha yorgundur, ey Allah Resulü!*" dedi. Allah Resulü (s.a.a) Fatıma'ya (s.a) buyurdu: "*Hadi kalk, kızım!*" Fatıma (s.a) kalkınca, Allah Resulü (s.a.a) onun yerine oturup Ali (a.s) ile un öğütmeye başladı.³

Eşinden Bir Şey İstemeyen Hanım

İmam Muhammed Bâkır (a.s) şöyle buyurmuştur:

Fatıma ev işlerini yapmayı, hamur hazırlamayı, ekmek pişirmeyi ve evi temizlemeyi üstlenmişti; Ali ise odun getirmek ve yiyecek temin etmek gibi ev dışı işlerini uhdesine almıştı.

Bir gün Ali eve geldiğinde Fatıma'ya: "Yemek için bir şey var mı?" diye sordu. Fatıma: "Senin hakkını

1- Bihar, c.43, s.85-86; Menakib, Şehraşub, c.3, s.120; Muntehe'l-Âmal, s.161; Beytül'-Ahzan, s.24.

2- Duhâ Suresi, 5.

1- Ravzet'ül Kâfi, s.165 (İslâmiyye basımı, Tahran).

2- Biharul'-Envar, c.43, s.42, 82; Beytül'-Ahzan, s.23.

3- Biharul'-Envar, c.43, s.50-51; Beytül'-Ahzan, s.21.

yüceltene andolsun ki, üç gündür senin için getirebileceğim hiçbir şey kalmamıştır." dedi.

Ali: "Peki neden bunu bana söylemedin?" dediğinde, Fatıma: "Zira Allah Resulü (s.a.a), beni bundan sakındırarak, Ali'den bir şey isteme ve onun getirdiğiyle yetin." buyurmuştu...¹

Müşterek Hayatta Anlayış

Müminlerin Emiri (a.s) şöyle buyurmuştur:

Andolsun Allah'a ki, (Fatıma ile ortak hayatımızın başladığı günden aziz ve yüce Allah katından ruhu kabzedildiği güne dek) asla onu ne üzdüm ve ne de bir şeyi yapmaya zorladım; o da beni hiç üzmedi ve itaatsizlik etmedi. Ona baktığımda bütün acılarımı ve dertlerimi unutuyordum.²

En Doğru Sözlü Hanım

Aişe şöyle demiştir:

Babası (Allah Resulü -s.a.a-) hariç Fatıma'dan daha doğru sözlü birini asla görmedim.³

İbadet

Hasan-ı Basrî şöyle demiştir:

1- Biharul-Envar, c.43, s.31; Eyaşî Tefsiri, c.1, s.171 (İslâmiyye basımı, Tahran).

2- Biharul-Envar, c.43, s.134; Keşfu'l-Gumme, c.1, s.492; Beytül-Ahzan, s.37.

3- Biharul-Envar, c.43, s.53; Keşfu'l-Gumme, c.2, s.30; Menakib, Şehraşub, c.3, s.119.

Bu ümmet arasında Fatıma'dan (s.a) daha çok ibadete düşkün biri olmamıştır; o kadar namaz kılar ve ibadet ederdi ki ayakları şişerdi.¹

Başkalarına Dua Etmesi

İmam Hasan-ı Mucteba (a.s) şöyle nakletmektedir:

Bir Cuma akşamı annem Fatıma'nın mihrabında ibadete durmuş olduğunu gördüm. Şafak vaktine kadar ibadette kaldı; rükû ve secde etti. Hep mümin erkek ve kadınların isimlerini söyleyerek dua ediyordu, ama kendisine hiç dua etmiyordu.

Anneme dedim ki: "Anneciğim! Başkalarına dua ettiğin gibi kendine neden dua etmiyorsun?"

Annem: "Oğulcuğum! Önce komşu, daha sonra kendi evin." diye buyurdu.²

Örtünme

İmam Musa b. Cafer (a.s), babalarından nakille Müminlerin Emiri Ali'den (a.s) şöyle rivayet etmektedir:

Gözleri görmeyen biri, Fatıma'nın evine girmek için izin istedi. Hz. Fatıma bir köşeye çekildi. Allah Resulü (s.a.a), Fatıma'ya şöyle buyurdu: "*O görmüyordu. Seni görmediği halde neden bir köşeye çekilip kendini sakladın?*"

Fatıma dedi ki: "O beni görmüyordu ama ben onu görüyordum ve ayrıca kokuyu alabiliyordum."

1- Biharul-Envar, c.43, s.84; Menakib, Şehraşub, c.3, s.119; Muntehe'l-Âmal, s.161; Beytül-Ahzan, s.22.

2- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.25-26; Biharul-Envar, c.43, s.81-82; Muntehe'l-Âmal, s.161; Beytül-Ahzan, s.22.

Bunun üzerine Allah Resulü (s.a.a): "**Şahadet ederim ki sen, benim tenimin paresisin.**" buyurdu.¹

Mahrem Olmayan Erkeklerden Sakınma

Hiz. Fatıma (s.a) kendisine sorulan "Kadınlar için en iyi olan nedir?" sorusunu şöyle cevapladı:

Kadınlar için en iyi olan, erkekleri görmemesi ve onlara görünmemesidir.²

Allah Resulü'nün (s.a.a), ashabına sormuş olduğu "**Kadının Allah'a en yakın olduğu zaman ne zamandır?**" sorusuna Hiz. Fatıma (s.a) şöyle cevap vermişti:

Kadının Allah'a en yakın olduğu zaman, evinin en gizli yerine çekildiği zamandır.

Allah Resulü (s.a.a), Hiz. Fatıma'nın (s.a) bu cevabından haberdar olunca şöyle buyurmuştu:

Fatıma benim tenimin paresidir.³

Hemen belirtmek gerekir ki kadının dışarı çıkması, bir haramın işlenmesine neden olmadığı sürece sakıncasızdır ve hatta bazen kadının dışarı çıkması daha iyi veya gerekli bile olur. Ancak bu başlık altında aktardığımız hadislerin vurgu yaptığı nokta şundan ibarettir: Herhangi bir neden veya zorunluluk olmadığı sürece kadının mahrem olmayan erkeklere kendini göstermemesi daha iyidir.

1- Biharul-Envar, c.43, s.91; Reyahinu's-Şeriat, Şeyh Zebihullah Mehallatî, c.1, s.216 (İslâmiyye basımı, Tahran); Muntehe'l-Âmal, s.161-162.

2- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.23-24; Menakib, Şehraşub, c.3, s.119.;Muntehe'l-Âmal, s.161.

3- Biharul-Envar, c.43, s.92; Muntehe'l-Âmal, s.162.

Ev İşlerinin Hizmetçi İle Taksim Edilmesi

Selman Farisî şöyle aktarmıştır:

Fatıma oturmuş ve el değirmeniyle arpa öğütüyordu. El değirmeninin tutacak yeri (Fatıma'nın elindeki yaradan dolayı) kan olmuştu ve henüz küçük bir çocuk olan Hüseyin evin bir köşesinde aklıktan ağlıyordu.

Bunun üzerine ona: "Ey Allah Resulü'nün kızı! Fizze¹ evde olduğu halde ve ev işlerini yapabilecekken, sen bu kadar çalışarak elini yaralamışsın." dedim.

Fatıma şöyle buyurdu: "**Allah Resulü bana buyurdu ki, evin işlerini bir gün sen ve bir gün de Fizze yapısın; Fizze'nin sırası dündü...**"²

Süs Eşyalarının Bağışlanması

İmam Zeynelabidin (a.s), Esmâ bint-i Ümeys'in kendisine şöyle naklettiğini buyurmaktadır:

1- Fizze, çok takvalı kadınlardandı ve Hiz. Fatıma'nın (s.a) evinde hizmet etmekteydi. Hiz. Fatıma'nın (s.a) da buyurmuş olduğu gibi Ali (a.s) ile ortak hayatlarının ilk birkaç yılı yokluk ve yoksulluk içinde geçmişti (Biharul-Envar, c.43, s.88), ancak Allah Resulü'nün (s.a.a), Fedek mülkünü Hiz. Fatıma'ya (s.a) bağışlamasından sonra durumu daha iyi olmuştu. Allah Resulü'nün (s.a.a), bir cariye olan Fizze'yi de Fatıma'ya (s.a) bağışladığı rivayet edilmiştir. (Menakib, Şehraşub, c.3, s.120.) Ehlibeyt'in büyük bir sıkıntı ve yoksulluk içinde yaşadığı görülmektedir, bazı hadislerde evde hizmet eden birinden bahsediliyorsa bu, Hiz. Fatıma'nın (s.a) hayatının farklı dönemleriyle ilintilidir.

2- Biharul-Envar, c.43, s.28; Beytül-Ahzan, s.20.

Bir gün Fatıma'nın yanında olduğum sırada Allah Resulü (s.a.a) de geldi ve Müminlerin Emiri Ali'nin, kendi payına düşen ganimetler karşılığında satın aldığı altın kolyeyi Fatıma'nın boynunda görünce buyurdu: **"Fatıma! (Helal olan bu ziynet eşyasından sakınman daha uygun olur) sonra insanlar: 'Muhammed'in kızı Fatıma, zalimlerin giysisini kullanmaktadır.' demesinler."** Bunun üzerine Fatıma kolyeyi çıkarıp kırdıktan sonra sattı ve parasıyla da bir köle satın alıp azat etti. Fatıma'nın bu davramışı, Allah Resulü'nü (s.a.a) çok sevindirdi.¹

İmam Muhammed Bâkır (a.s) şöyle buyurmuştur:

Allah Resulü (s.a.a) bir yolculuğa çıkmak istediğinde, akrabalarıyla görüşürdü ve en son olarak da Fatıma (s.a) ile görüşürdü ve böylece yolculuğu da Fatıma'nın (s.a) evinden başlamış olurdu. Yolculuktan döndüğü zaman ise önce Fatıma'nın (s.a) yanına gelir ve daha sonra diğer yakınlarıyla görüşmeye giderdi.

Bir defasında Allah Resulü (s.a.a) yolculuğa çıkmıştı ve Ali (a.s) de elde ettiği savaş ganimetini getirip Fatıma'ya (s.a) verip gitmişti. Fatıma (s.a) bu ganimete karşılık olarak iki gümüş bilezik ve bir perde almış ve perdeyi de kapının önüne asmıştı.

Allah Resulü (s.a.a) yolculuktan dönünce önce camiye ve ardından da her zamanki gibi Fatıma'yı (s.a) görmeye gitmişti. Allah Resulü'nü (s.a.a) gören Fatıma (s.a), büyük bir sevinç ve coşkuyla yerinden kalkıp babasına doğru koşmuştu. Allah Resulü (s.a.a),

1- Biharul-Envar, c.43, s.81; Uyun-u Ahbari'r-Rıza, c.2, s.45; Menakib, Şehraşub, c.3, s.121. (Bu rivayetin özeti biraz farkla aktarılmıştır.)

Fatıma'nın (s.a) kolundaki gümüş bilezikleri ve kapı önündeki perdeyi görünce ilerlememiş ve (kapının yanında) Fatıma'yı (s.a) görecektir bir yerde oturmuştu.

Bunun üzerine Fatıma (s.a) üzülerek ağlamış ve "Önceleri bana karşı hiç böyle davranmamıştı." demişti.

Daha sonra iki oğlunu (Hasan ve Hüseyin'i) çağırarak kapıdaki perdeyi yerinden sökmüş ve bilezikleri de kolundan çıkarıp her birini oğullarından birine vermiş ve şöyle demişti: "Babanızın yanına gidip selamımı iletin ve deyin ki, siz yolculukta iken bunları almanın dışında bir şey yapmış değiliz; bunları alıp dilediğiniz yerde kullanın."

Hasan (a.s) ve Hüseyin (a.s), annelerinin dediği gibi konuyu Allah Resulü'ne (s.a.a) iletiler. Allah Resulü (s.a.a) her ikisini de öpüp bağrına bastı ve her birini bir dizine oturttu. Daha sonra bilezikleri parçalar halinde kırıp Suffe ehlini -ne evi ve ne de serveti olmayan muhacirler grubunu- çağırarak ve bileziklerin parçalarını onlara paylaştırdı; uzun ama ensiz olan perdeyi ise giysisi olmayan Suffe ehli arasında taksim etti.

Daha sonra Allah Resulü (s.a.a): **"Yüce Allah Fatıma'ya rahmet etsin. Allah, bu perde karşılığında Fatıma'ya cennet giysileri giydirecek ve bu bilezikler karşılığında ise cennet süsleri verecektir."** buyurdu.¹

1- Biharul-Envar, c.43, s.83-84; Mekarimu'l-Ahlâk, s.94-95 (Beyrut basımı); Muntehe'l-Âmal, 159-160 ve Menakib, Şehraşub, c.3, s.121 kitaplarında bu rivayet özetle aktarılmıştır.

Düğün Gömleği

Fatıma'nın (s.a) üzerindeki gömlek yamalıydı ve Allah Resulü (s.a.a) de, düğün gecesinde giymesi için ona yeni bir gömlek vermişti. Bu arada muhtaç ve fakir biri gelip eski bir elbise istedi. Fatıma (s.a) önce yamalı gömleğini vermek istemiş ancak yüce Allah'ın "Kesin olarak hayır ve ihsan mertebesine erişmezsiniz, sevdiğiniz şeyleri harcamadıkça."¹ buyruğunu hatırlayınca yeni gömleğini vermişti...²

Züht Ve Allah Korkusu

"Ve şüphe yok ki onların hepsine de vaat edilen yer, cehennemdir. Orasının yedi kapısı var, her kapıya da onlardan bir kısmı ayrılmıştır."³ ayeti indiğinde Allah Resulü (s.a.a) yüksek sesle ağlamıştı ve ashap da Peygamberin ağlaması üzerine ağlamıştı, ama Cebrail'in ne getirdiğini bilmiyor ve (Allah Resulü'nün -s.a.a- heybetinden) kimse de konuşmaya cüret edemiyordu. Allah Resulü'nün (s.a.a), Fatıma'yı (s.a) görünce sevindiğini hatırlayan Selman, hemen olayı anlatmak için Fatıma'nın (s.a) evine gitmiş ve o hazretin, birçok yeri hurma lifleriyle yamalı yün bir cübbe giymiş olduğu halde arpa öğüttüğünü ve "*Allah katındaki, daha hayırlıdır ve daha sürekli.*"⁴ dediğini duymuştu.

Selman, Cebrail'in vahiy getirdiğini ve Allah Resulü'nün (s.a.a) de bundan etkilenerek ağladığını Fatıma'ya (s.a) bildirir. Hz. Fatıma (s.a) yerinden kalkarak yamalı cübbesini bürünür ve hareket eder. Selman (bunu görünce çok üzülür ve şöyle) der:

1- Âl-i İmrân Suresi, 92.

2- Reyahinu's-Şeriat, c.1, s.106.

3- Hicr, 43-44.

4- Kasas Suresi, 60.

Ne de üzücüdür, kısra ve kayser kızları ipek giysinler giyerken Muhammed'in kızı ise on iki yeri hurma lifiyle yamalı yün cübbe giysin!

Fatıma (s.a), Allah Resulü'nün (s.a.a) huzuruna vararak selam takdim ettikten sonra şöyle arz etti:

Babacığım! Selman benim giydiğim elbiseye hayret etmektedir; oysaki seni seçen Allah'a andolsun ki, beş yıldır ben ve Ali) bir koyun postundan başka bir şeye sahip değiliz. Gündüzleri onun üzerinde devemize yem veriyoruz ve geceleri ise yatak olarak kullanıyoruz. Yastığımız ise hurma lifleriyle doldurulan bir başka deri parçasıdır!

Allah Resulü (s.a.a) şöyle buyurdu:

Selman! Benim kızım (Allah'a doğru) yol alanların öncüsüdür.

Hz. Fatıma (s.a) arz etti ki:

Babacığım! Canım feda olsun sana, ağlamanızın nedeni nedir?

Allah Resulü (s.a.a), Cebrail'in indirdiği ayetten haber verince Fatıma (s.a) öyle ağladı ki yere yığıldı ve devamlı şöyle diyordu:

Eyvahlar olsun! Cehennem ateşine düşenin vay haline...¹

Açlık ve Gökten İnen Yemek

Ebu Said-i Hudrî şöyle diyor:

Bir gün Ali b. Ebutalib (a.s) çok acıkmış ve Fatıma'ya (s.a): "*Bana verebileceğin yemek var mı?*" demişti.

Fatıma (s.a) demişti ki:

1- Reyahinu's-Şeriat, c.1, s.148; Beytü'l-Ahzan, s.28-29.

Babamı, peygamberliğe ve seni de, vasiliği seçmekle üstün kılan Allah'a andolsun, yiyecek hiçbir şeyimiz yok ve iki gündür sadece az bir yiyecek vardı ki onu da sana verdim ve seni hem kendimden ve hem de iki oğlum Hasan ve Hüseyin'den önde tuttum.

Ali (a.s) buyurdu:

Neden bana yiyecek bir şeyler temin etmem için bunu bildirmedi?

Fatıma (s.a) şöyle dedi:

Ey Ebu'l-Hasan! Yapamayacağın bir şeyi sana yüklemek hususunda Allah'ımdan utanırım.

Ali (a.s), Allah'a dayanarak ve güvenerek Fatıma'nın (s.a) yanından ayrıldı ve bir dinar borçlandı. Dinarı elinde tutup ailesi için bir şeyler almak isterken "Mikdad b. el-Esved" ile karşılaştı. Öyle sıcak bir gündü ki güneş tepeden kavurmakta ve yerin sıcaklığı ise Mikdad'ın ayaklarını yakmaktaydı. Ali (a.s), onun bu üzücü hâlini görünce sordu: **"Mikdad! Bu saatte seni evinden ve ailenin yanından ayırıp dışarı çıkmaya zorlayan şey nedir?"**

Mikdad: "Ebu'l-Hasan! Beni kendi halime bırak ve halimi sorma!" dedi.

Ali (a.s) buyurdu ki: **"Kardeşim! Bu mümkün değil; senin durumunu öğrenmedikçe seni bir yere bırakmam!"**

Mikdad: "Allah aşkına kardeşim, beni bırak ve nedenini sorma!" diye karşılık verdi.

Ali (a.s) ısrarla: **"Kardeşim! Bunun nedenini benden saklaman imkânsızdır!"** dedi.

Mikdad da mecburen şöyle dedi: "Ebu'l-Hasan! Madem ısrarla öğrenmek istiyorsan, söylerim. Muhammed'i (s.a.a) peygamberlikle ve seni de vasilikle onurlandıran Allah'a

andolsun ki, benim dışarı çıkmamın nedeni, yiyecek bir şeyler bulma gayretidir. Ailem açlıktan kıvranıyordu, onların açlıktan ağlamalarını duyunca dayanamadım ve kahrolurcasına çıktım. İşte budur, bu saatte dışarıda olmamın nedeni."

Ali'nin (a.s) gözleri yaşla dolup yanaklarına süzüldü ve Mikdad'a şöyle buyurdu:

Senin yemin ettiğine andolsun ki, benim de evden çıkmamın nedeni aynı şeydir. İşte bu bir dinarı borç almıştım ve seni kendimden önde tutarak onu sana veriyorum.

Ali (a.s) bir dinarı Mikdad'a verdikten sonra Mescidü'n-Nebi'ye gitti. Öğle, ikindi ve akşam namazlarını kıldı. Allah Resulü (s.a.a), akşam namazını bitirdikten sonra -ön safta duran- Ali b. Ebutalib'in (a.s) yanından geçerken ona işaret etti. Ali (a.s) yerinden kalkıp Allah Resulü'nün (s.a.a) peşinden yola koyuldu ve camiin kapılarının birinin önünde Peygamberin (s.a.a) yanına gelip selam verdi. Allah Resulü (s.a.a) selamı cevapladıktan sonra buyurdu: **"Ebu'l-Hasan! Akşama yemek için evinde bir şey varsa, biz de gelelim?"**

Ali (a.s) başını aşağı dikti ve sessiz kaldı, utancından ne diyeceğini bilemiyordu.

Allah Resulü (s.a.a), Ali'nin (a.s) kimden bir dinar alıp kime verdiğini biliyordu ve yüce Allah, Peygamberine (s.a.a) vahiy indirerek bu geceyi Ali'nin (a.s) yanında olmasını bildirmişti. Allah Resulü (s.a.a), Ali'nin (a.s) sessizliğini görünce buyurdu:

Ey Ebu'l-Hasan! Ya "hayır" de ve ben de dönüp gideyim veya "evet" de, ben de seninle geleyim.

Ali (a.s) utancından ve de Allah Resulü'ne (s.a.a) saygısından, **"Buyrun, emrinizdeyiz."** dedi.

Allah Resulü (s.a.a), Ali'nin (a.s) elini tutarak Fatıma'nın (s.a) evine geldi. Fatıma (s.a) namazını bitirmiş ve mihrabında oturmuştu. Arka tarafta ise buharı çıkmakta olan bir kazan vardı. Fatıma (s.a), Allah Resulü'nün (s.a.a) sesini evinde duyunca mihrabın dışına çıkıp selam verdi. Allah Resulü (s.a.a) de selamı cevapladıktan sonra mübarek ellerini Fatıma'nın (s.a) başına çekerek okşadı ve şöyle buyurdu:

KIZIM, gününü nasıl geçirdin? Yüce Allah'ın merhameti seninle olsun. Bize yemek getir; Allah seni bağışlasın ve nitekim de bağışlamıştır.

Fatıma (s.a), kazanı alarak Allah Resulü'nün (s.a.a) ve Ali'nin (a.s) yanına getirdi. Ali (a.s), yemeği görüp nefis kokusunu alınca hayretle Fatıma'ya (s.a) baktı ve buyurdu:

Fatıma, bu yemek nereden gelmiş? Şimdiye kadar ne böyle nefis bir yemek görmüşüm, ne böyle hoş bir koku duymuşum ve ne de böyle temiz bir yemek yemişim!

Allah Resulü (s.a.a), Ali'nin (a.s) göğsüne elini koyarak bir işaret etti ve şöyle buyurdu:

Ey Ali (a.s)! Bu, senin bir dinarının karşılığı ve Allah tarafından verilen mükâfattır. Şamı yüce Allah, "Şüphe yok ki Allah dilediğini sayısız rızıklarla rızıklandırır."¹ buyurmaktadır.

Allah Resulü (s.a.a) bunu dedikten sonra (şükür ve sevinçle) ağladı ve buyurdu:

Hamdolsun Allah'a ki, ben dünyadan göçmeden önce sizi mükâfatlandırdı ve ey Ali, seni Zekeriya'nın

1- Âl-i İmrân Suresi, 37.

ve Fatıma'yı da Meryem'in konumunda kıldı.¹ Yüce Allah: "Zekeriyya, ne vakit mihraba girse onun (Meryem'in) yanında bir yiyecek bulurdu."² buyurmaktadır.³

Muhtaçlara Yardım ve Bereketli Kolye

Cabir İbn Abdullah el-Ensari şöyle rivayet eder:

Allah Resulü (s.a.a) bir gün ikindi namazını bizimle kıldıktan sonra kible yönünde oturdu ve insanlar da etrafında halka kurmuşlardı. Bu esnada eski ve yıpranmış bir elbise giymiş yaşlı bir muhacir Allah Resulü'ne (s.a.a) doğru yöneldi. Yaşlılık ve güçsüzlükten sendeliyordu.

Allah Resulü (s.a.a) ona hitap ederek hâini sorunca yaşlı adam şöyle dedi: "Ey Allah Resulü (s.a.a)! Açım, beni doyur; giyecek elbisem yok, beni giydir ve yoksulum bana bağışta bulun!"

Allah Resulü (s.a.a) buyurdu:

1- Bu hadis, Hz. Ali'nin (a.s) her açıdan Hz. Zekeriya (a.s) gibi ve Hz. Fatıma'nın (s.a) da her açıdan Hz. Meryem (s.a) gibi olduğu yönünde değerlendirilmemelidir. Çünkü yüce Allah Resulü (s.a.a) hariç kimsenin Ali (a.s) ile ve hiçbir kadının da Fatıma (s.a) ile aynı konumda olmadığını kanıtlayan hadisler vardır. Ayrıca Allah Resulü'nün (s.a.a) o ayeti tilavet etmesi de benzerlik yönüne (semavî yemeğin indirilişi) dikkat çekmektir. Ali (a.s) ile Fatıma (s.a), bu fazilette Hz. Zekeriya (a.s) ve Meryem (s.a) konumundadırlar. Kur'an'ın bazı ayetlerinin diğer bazı ayetlerini açıkladığı gibi hadisler de birbirlerini açıklamaktadır; sadece bir hadisle yetinmemek gerekmektedir.

2- Âl-i İmrân Suresi, 37.

3- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.26-29; Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.228-230.;Biharu'l-Envar, c.43, s.59-61; Biharu'l-Envar, c.43, s.29; Menakib, Şehraşub, c.3, s.117.

Sana verecek bir şeyim yok, ama hayra yönlendiren de hayrı işleyen gibidir. Şimdi Allah'ı ve Resulü'nü seven ve Allah ve Resulü tarafından da sevilen; Allah yolunda fedakârlık eden Fatıma'nın evine git!

Fatıma'nın (s.a) evi Allah Resulü'nün (s.a.a) evine bitişikti. Resulullah (s.a.a) şöyle devam etti: **"Ey Bilal! Kalk ve onu Fatıma'nın (s.a) evine götür!"**

Yaşlı adam, Bilal ile birlikte yola koyuldu ve Fatıma'nın (s.a) evinin önüne geldiklerinde, adam kapıda durarak şöyle seslendi: "Ey Peygamber (s.a.a) Ehlibeyt'i, ey meleklerin uğrak yeri olan ve Emin Cebrail'in âlemlerin Rabbi Allah katından vahiy ile indiği bu evin halkı! Selam olsun size!"

Fatıma (s.a) buyurdu: **"Selam olsun sana. Sen kimsin?"**

Adam dedi: "Zorluk ve sıkıntılar yüzünden hicreti seçen ve insanların efendisi olan babana yönelen yaşlı bir Arabım. Ey Muhammed'in (s.a.a) kızı! Şimdi senin kapındayım; giysiye muhtaç ve aç. Bana yardımda bulun; Allah'ın rahmeti senin üzerine olsun!"

Bu meyanda Fatıma (s.a), Ali (a.s) ve Allah Resulü (s.a.a) üç gün boyunca yemek bulup da yiyememişlerdi ve Allah Resulü (s.a.a) de onların durumundan haberdardı.

Fatıma (s.a) gidip Hasan (a.s) ve Hüseyin'in (a.s) yatak olarak kullandıkları tabaklanmış koyun derisini getirdi ve buyurdu: **"Ey kapıda duran! Bunu al; ümit ederim ki Allah rahmetiyle bundan daha hayırlısını sana bağışlar."**

Adam "Ey Muhammed'in (s.a.a) kızı! Ben açlığımдан yakınıyorum; sen ise bana koyun derisi getiriyorsun. Ben bu açlığım ile bu koyun derisini ne edeyim?" dedi.

Fatıma (s.a) bu sözü duyunca, Abdu'l-Muttalib b. Hamza'nın kızı Fatıma'nın kendisine hediye ettiği

boynundaki kolyeyi çıkarıp adama verdi ve buyurdu: **"Al bunu ve götür sat; ümit ederim ki Allah bundan daha hayırlısını sana verir."**

Adam kolyeyi alıp Resulullah'ın (s.a.a) mescidine geldi ve ashabıyla birlikte oturmakta olan Allah Resulüne (s.a.a) hitap ederek şöyle dedi: "Ey Allah Resulü (s.a.a)! Fatıma (s.a) bu kolyeyi bana verdi ve **'Onu götür sat, ümit ederim ki Allah onunla ihtiyacını giderir.'** dedi."

Allah Resulü (s.a.a) bunu duyunca ağladı ve buyurdu: **"Elbette ki Allah sana yetecek ve ihtiyacını giderecektir. Çünkü Muhammed kızı Fatıma; kadınların hanımefendisi onu sana bahşetmiştir."**

Ammar b. Yasir (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) kalktı ve dedi: "Ey Allah Resulü! Bunu satın almama müsaade eder misin?"

Allah Resulü (s.a.a) buyurdu: **"Ey Ammar! Onu al; çünkü bütün cinler ve insanlar onu almak için ortaklık edecek olsa, yüce Allah onları ateşle cezalandırmaz."**

Ammar "Bu kolyeyi kaç para satıyorsun?" diye sordu.

Adam "Beni doyuracak kadar ekmek ve et, kendimi örtbileceğim ve içinde Allah için namaz kılabilirim bir Yemen cübbesi ve de beni aileme ulaştıracak kadar dinar karşılığında satıyorum." diye karşılık verdi.

Ammar, Hayber ganimetlerinden hissesine düşeni Allah Resulünden (s.a.a) alıp kullanmıştı, ancak henüz bundan bir miktar kalmıştı. Adama dedi: "Bu kolye karşılığında sana yirmi dinar, iki yüz dirhem, bir Yemen kumaşı, seni aileme ulaştırması için şu devemi verir ve ayrıca seni ekmek ve etle doyururum."

Adam, "Gerçekten çok mertsin!" dedi ve Ammar ile birlikte gitti. Ammar, kolye karşılığında vaat ettiği her şeyi adama verdi.

Adam bir süre sonra Allah Resulü'nün (s.a.a) yanına döndü. Allah Resulü (s.a.a) sordu: **"Doydun mu, kendini giydirdin mi?"**

Adam "Evet, artık ihtiyacım kalmadı; babam ve anam size feda olsun!" dedi.

Allah Resulü (s.a.a) buyurdu: **"Öyleyse, hakkında yapmış olduğun iyilikten dolayı Fatıma'ya dua et!"**

Adam, "Allah'ım! Sen her zaman bizim Rabbimiz olmuşsun ve biz, senden başkasına kulluk etmeyiz; sensin her yönden bize rızık veren. Allah'ım! Gözlerin görmediği ve kulakların duymadığını Fatıma'ya (s.a) ihsan eyle!" diye dua etti.

Allah Resulü (s.a.a), adamın ettiği duaya **"Âmin!"** dedikten sonra ashabına yöneldi ve şöyle buyurdu:

Biliniz ki Allah, bu duanın içeriğini bu dünyada Fatıma'ya vermiştir. Çünkü Fatıma'nın babası benim ve hiçbir insan benim gibi olamaz; Fatıma'nın eşi Ali'dir ve Ali olmasaydı, asla Fatıma'nın eşi olmazdı; Allah, Fatıma'ya Hasan ve Hüseyin'i vermiştir ve hiçbir insanın böyle oğulları olmamıştır. Onlar, peygamberlerin evlatlarının ve cennet gençlerinin iki efendileridir.

Allah Resulü (s.a.a), karşısında oturmakta olan Mikdad, Ammar ve Selman'a buyurdu: **"Daha anlatayım mı?"**

"Evet, ey Allah Resulü (s.a.a)! Anlat." dediler.

Buyurdu ki:

Cebrail bana bildirmiştir ki, Fatıma dünyadan göçüp defnedildiğinde iki sorgu meleği, ona kabrinde soracaklar: Rabbin kimdir?

Diyecektir ki: Allah benim Rabbimdir.

Soracaklar ki: Peygamberin kimdir?

Diyecektir ki: Babam.

Soracaklar ki: Veli ve imamın kimdir?

Diyecektir ki: Mezarımın yanı başında duran Ali b. Ebutalib.

Allah Resulü (s.a.a) şöyle devam etti:

Fatıma'nın faziletleri hakkında size daha fazla anlatayım. Biliniz ki Allah, Fatıma'yı ön, arka, sağ ve sol taraftan koruması için büyük bir melek topluluğunu görevlendirmiştir. Onlar, ömür boyunca Fatıma ile birlikte dirler; kabirde ve ölüm sonrasında da Fatıma'nın yanında olacak ve her daim ona, babasına, eşine ve evlatlarına selam salâvat göndereceklerdir. Ölümünden sonra beni ziyaret eden kimse, beni hayattayken ziyaret etmiş gibidir; Fatıma'yı ziyaret eden, beni ziyaret etmiş gibi olur; Ali b. Ebutalib'i ziyaret eden, Fatıma'yı ziyaret etmiş gibi olur; Hasan ve Hüseyin'i ziyaret eden, Ali'yi ziyaret etmiş gibi olur; Hasan ve Hüseyin'in evlatlarını ziyaret eden kimse de, o ikisini ziyaret etmiş gibi olur.

Bunun ardından Ammar, kolyeyi eline alıp güzel kokular sürdü ve bir parça Yemen kumaşına sardı ve daha sonra da Hayber savaşından payına düşen ganimetle satın aldığı Sahm adındaki kölesine verdi ve şöyle dedi: "Bunu götür ve Allah Resulü'ne ver ve sen de bundan sonra Allah Resulü'ne aitsin."

Sahm, kolyeyi aldıktan sonra Allah Resulü'nün (s.a.a) huzuruna vardı ve Ammar'ın mesajını ilettili. Allah Resulü (s.a.a) buyurdu: **"Kolyeyi götür Fatıma'ya ver ve sen de ona aitsin."**

Sahm, Fatıma'nın (s.a) huzuruna geldi ve Allah Rasulü'nün (s.a.a) buyruğunu ilettili.

Fatıma (s.a), kolyeyi aldı ve Sahm'ı da azat etti. Sahm güldü. Fatıma (s.a) sordu: **"Niye gülüyorsun?"**

Sahm dedi ki: "Bu kolyenin bereketi beni güldürmektedir; aç olanı doyurdu, elbiseye muhtaç olanı giydirdi, yoksulun ihtiyacını giderdi, bir köleyi azat etti ve sonuçta da sahibine geri döndü."¹

Nurlu Örtü

Ali (a.s) bir gün, bir Yahudi'ye bir miktar arpa borçlandı ve Yahudi, vermiş olduğu arpaya karşılık olarak Ali'nin (a.s) bir şeyi rehin bırakmasını istedi. Bunun üzerine Ali (a.s), Fatıma'ya (s.a) ait olan bir yün örtüyü rehin bıraktı.

Yahudi adam, kendisine rehin bırakılan örtüyü alıp bir odaya koydu. Akşam vakti adamın karısı, bir işten dolayı o odaya girdi ve odada, ışığıyla odayı aydınlatan bir şey gördü. Kocasının yanına dönüp durumu anlattı. Fatıma'nın (s.a) örtüsünü o odaya bıraktığını unutmuş olan adam, karısının dedikleri karşısında hayrete düştü.

Hızla yerinden kalkıp odaya yürüdü ve Hz. Fatıma'nın (s.a) örtüsünün, çok yakında bulunan bir ay gibi bütün odayı aydınlattığını hayretler içinde seyre durdu. Adam akrabalarına koşup durumu bildirdi ve karısı da kendi akrabalarına anlattı. Yaklaşık seksen kadar Yahudi bir araya

1- Biharul'l-Envar, c.43, s.56-58.

toplanıp bu olayı kendi gözleriyle gördüler ve bunun üzerine de hepsi İslâm dinini seçtiler.¹

Cennetten Gelen Giysi

Yahudilerden birinin düğünü vardı ve bu nedenle de düğün sahibi Allah Resulü'nün (s.a.a) huzuruna gelerek ısrarla, "Bizim komşuluk hakkımız var ve bu hakka dayanarak, kızın Fatıma'yı (s.a) bizim evimize yollamanızı rica ediyoruz ki düğünümüz görkem kazansın." demişti.

Allah Resulü'nün (s.a.a) cevabı da şöyle olmuştu:

O, Ebutalib oğlu Ali'nin eşidir ve onun emrindedir. (Fatıma'nın gelmesi hususunda Ali'den izin almalısınız.)

Düğün sahipleri bunun üzerine, izin konusunda Allah Resulü'nün (s.a.a) aracı olmasını istemişlerdi.

Aslında düğün sahibi Yahudiler, eski elbiselerini giyerek düğüne katılacağını düşündükleri Fatıma'yı (s.a) küçük düşürmek amacıyla her türlü hazırlığı yapmış ve düğün için göz kamaştıracak derecede süslü giysiler almışlardı.

Bu arada Cebrail inmiş ve eşi-benzeri görülmemiş güzellikte bir cennet giysisi getirmişti. Fatıma (s.a), rengi ve kokusuyla herkesi hayrete boğan bu giysiyi giyerek düğün evine girmişti. Bu durum karşısında şaşkına dönen Yahudi kadınlar, Fatıma'nın (s.a) önünde secdeye kapanıp yeri öptüler ve birçokları da bu mucize karşısında Müslümanlığı seçtiler.²

1- Biharul'l-Envar, c.43, s.40. Bu kıssa, Menakib, Şehraşub, c.3, s.117-118 kitabında da özetlenmiştir.

2- Biharul'l-Envar, c.43, s.30.

Meleklerin Fatıma'ya Yardımı

Ebuzer (Allah'ın rahmeti ona olsun) şöyle anlatmaktadır: Allah Resulü (s.a.a) bir defasında beni, Ali'yi (a.s) çağırmanın için gönderdi. Ali'nin (a.s) evine gelip seslendim. Kimse bana cevap vermedi. Bu arada evdeki el değirmeninin kendiliğinden döndüğünü ve kimsenin de onun yanında olmadığını gördüm. Bir kez daha seslenince Ali (a.s) dışarı çıkageldi. Allah Resulü (s.a.a), Ali (a.s) ile konuşmaya başladı ve bir şey dedi ki ben hiç anlamadım. Ben bu arada Allah Resulüne (s.a.a), Ali'nin (a.s) evindeki kendiliğinden dönen el değirmeninden hayrete düştüğümü söyledim.

Allah Resulü (s.a.a) şöyle buyurdu:

Kızım Fatıma'nın kalp ve azalarını iman ve yakine doldurmuş olan Allah, onun güçsüzlüğünden haberdardır ve bu yönden de hayatında ona yardım etmekte ve yetmektedir. Yüce Allah'ın, Muhammed'in Ehlibeyti'ne yardım etmekle görevlendirdiği melekleri olduğunu bilmez misin?¹

Ehlibeyt'in Özverisi ve İnsân Suresi'nin İnişi

Şia ve Sünnî hadis rivayetçilerinin geneli şöyle nakletmişlerdir: Müminlerin Emiri Ali (a.s), Fatıma ez-Zehra (s.a), İmam Hasan (a.s), İmam Hüseyin (a.s) ve bunlara hizmet eden Fizza adakları gereği üç gün oruç tuttular.

Birinci akşam iftar vakti yoksul biri, kapıyı çalıp yardım istedi ve Ali (a.s) iftarlığını ona verdi. Bunun üzerine

1- Biharu'l-Envar, c.43, s.29. Bu rivayet, az bir farklılıkla Menakib, Şehraşub, c.3, s.116 kitabında da nakledilmiştir.

diğerleri de Ali'ye (a.s) uyararak iftarlıklarını fakire verdi ve su ile iftar ettiler.

İkinci akşam iftar vakti yine kapı çalındı ve bu defa öksüz biri yardım istedi. Yine herkes iftarlığını öksüze verdi ve su ile iftar ettiler.

Üçüncü akşam da yine iftar vaktinde kapı çalındı. Bu defa gelen bir esirdi ve yardım istemekteydi. Yine herkes, iftar edeceği yiyeceğini alıp ona verdiler.

Bunun üzerine yüce Allah "İnsan" suresini nazil buyurdu.¹ Bu surenin: "Ve ona ihtiyaçları olduğu halde yemeklerini yoksula, yetime ve tutsağa verirler, onları doyururlar."² ayeti, bu yüce insanların özveri ve infakına değinmektedir.³

İnsan suresinin içerdiği bu kıssa, Şia ve Sünnî tefsirlerinde ve bu cümleden olmak üzere büyük Ehl-i Sünnet âlim ve müfessiri Carullah Zemahşeri'nin meşhur "Keşşaf" tefsirinde detaylı olarak nakledilmiştir.

Fatıma ve Tathir Ayeti

Şia hadis ravileri ve tefsir bilimcilerin tümü, Sünnî âlim ve müfessirlerin çoğu "Tathir" ayeti olarak anılan "Ancak ve ancak Allah, ey Ehlibeyt, sizden her çeşit pisliği gidermek ve sizi tam bir temizlikle tertemiz bir hale getirmek diler."⁴ ayetin; Müminlerin Emiri Ali (a.s), Hz. Fatıma (s.a), İmam

1- el-Emali, Şeyh Saduk, s.212-216; Keşfu'l-Gumme, c.1, s.413-417

2- İnsân Suresi, 8.

3- Menakib, Şehraşub, c.3, s.106, 147-148; Muntehe'l-Âmal, s.68 (Hicri ikinci yılın olayları bölümü).

4- Ahzâb Suresi, 33.

Hasan (a.s) ve İmam Hüseyin (a.s) hakkında indiğine¹ ve yüce Peygamberimizin (s.a.a) masum "Ehlibeyti" ile kastedilenlerin bu yüce insanlar olduğuna vurgu yapmışlardır.

Büyük tefsir bilginlerinin belirttiği gibi ayetin kendisi, bu yüce insanların masum olduğunu kanıtlamaktadır. Ayrıca bu hususta onlarca rivayet ve diğer kanıtlar da mevcuttur. Konu hakkındaki ayrıntıları öğrenmek isteyenler, ilgili kitaplara müracaat edebilirler. Burada, bahsi edilen rivayetlerin sadece bir tanesiyle yetineceğiz.

Nafi b. Ebi el-Hamrâ şöyle rivayet etmektedir:

Ben sekiz ay boyunca (Medine'de) bulundum. Allah Resulü (s.a.a) her gün sabah namazı için çıktığında, görüyordum ki, Fatıma'nın evinin kapısında durarak: **"Allah'ın selam, rahmet ve bereketleri üzerinize olsun ey Ehlibeyt! Ancak ve ancak Allah, ey Ehlibeyt, sizden her çeşit pisliği gidermek ve sizi tam bir temizlikle tertemiz bir hale getirmek diler."** buyururdu.²

Mübahale'de Allah Resulü'nün Yanındakiler

Hadis ravilerinin, tarihçilerin ve tefsir bilginlerinin genelini açıkça bildirdiğine göre Hz. Fatıma (s.a), Necran Hristiyanlarıyla Mübahale'de Peygamberimizin (s.a.a)

1- el-Emali, Şeyh Tusî, c.1, s.254, 269-270; el-Emali, Şeyh Saduk, s.381-382; Usul-i Kâfi, c.1, s. 287; el-Fusulu'l-Muhtare, Şeyh Müfid, s.29-30 (Kum basımı).

2- Keşfu'l-Gumme, c.2, s.13. Bu rivayet, Müminlerin Emiri Ali'den (a.s) de şu kitaplarda nakledilmiştir: el-Emali, Şeyh Tusî, c.1, s.88, 257; el-Emali, Şeyh Tusî, c.2, s.177-178; el-Emali, Müfid, s.188; el-Emali, Şeyh Saduk, s.124.

yanında götürdüğü beş kişiden biri olmuştur. Bunun kendisi, büyük bir fazilet ve üstünlük olmakla birlikte şunu da kanıtlamaktadır:

"Allah Resulü'nün (s.a.a) masum Ehlibeyt'i sadece Ali (a.s), Fatıma (s.a), Hasan (a.s) ve Hüseyin'dir (a.s); Peygamberimizin (s.a.a) diğer yakınları ve eşleri bunun dışındadırlar."

Mübahale olayı kısaca şöyledir:

Necran Hristiyanlarının bir grubu gelip İsa (a.s) hakkında Allah Resulü (s.a.a) ile konuştular ve o hazret şu ayeti okudu onlara:

Gerçekten de Allah katında İsa'nın babasız olarak yaratılmış olması), Âdem'in örneğidir, (babasız ve annesiz olarak) onu topraktan yarattı.¹

Necran Hristiyanları bununla yetinmeyip itiraz ettiler. Böylece yüce Allah, "Mübahale" ayetini Peygamber'ine (s.a.a) indirdi ve şöyle buyurdu:

Sana iyice bildirildikten sonra da gene bu hususta seninle tartışan olursa de ki: Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım, biz bizzat gelelim, siz de gelin. Ondan sonra da dua edelim ve Allah'ın lânetini yalancılara havale edelim.²

Mübahale'nin tanımı: Belli bir konuda ihtilafa düşen ve niza eden iki tarafın birbirlerine beddua etmeleri ve batıl üzere olan tarafa lanet ve azabını indirmesini yüce Allah'tan istemeleridir.

1- Âl-i İmrân Suresi, 59.

2- Âl-i İmrân Suresi, 61.

Necran Hristiyanları, önce Mübahale'yi kabul etti ve bu iş için de bir sonraki günü kararlaştırdılar. Allah Resulü'nden (s.a.a) ayrıldıktan sonra kendi aralarında konuyu tartışmaya başladılar. Bölge Hristiyanlarının büyük din adamı şöyle dedi: "Eğer yarın kendi oğulları ve Ehlibeyti ile gelecek olsa, lanetleştikten sakının; ama eğer ashabıyla geldiğini göreceksanız hiç çekinmeyin (çünkü bu durumda gerçek peygamber olmadığı anlaşılacaktır)."

Kararlaştırılan an gelip çatmış ve Allah Resulü (s.a.a) de Müminlerin Emiri Ali (a.s), Hz. Fatıma (s.a), İmam Hasan (a.s) ve İmam Hüseyin (a.s) ile birlikte Mübahale'ye gelmişti. Allah Resulü (s.a.a), Hristiyanların karşısında toprağa oturdu ve Ehlibeytine de: **"Ben dua ettiğimde siz 'âmin' deyin."** buyurdu.

Bu heybet ve azameti gören Hristiyanlar çok korktu ve Peygamberimizin (s.a.a) de diğer peygamberler gibi hak olduğunu itiraf ettiler. Peygamberimizin (s.a.a) Mübahale'den vazgeçmesini ve kendileriyle sulh yolunu seçmesini isteyerek karşılıklı sulh unvanında bir miktar mal verip geri döndüler.¹

Babasının Açlığına Ağlaması

Abdullah b. Hasan şöyle rivayet eder: Bir defasında Allah Resulü (s.a.a), Fatıma'nın (s.a) evine vardı ve kızının getirdiği bir parça kuru ekmekle iftar ettikten sonra şöyle

1- Menakib, Şehraşub, c.2, s.142-144; Keşfu'l-Gumme, c.1, s.425-426; Muntehe'l-Âmal, s.114-117, 176-177; el-Fusulu'l-Muhtare, Şeyh Müfid, s.17; Sahih-i Müslim, Müsned, Ahmed b. Hanbel; Fima Nezele Mine'l-Kur'ân Fi Emiri'l-Müminin (Ebu Nuaym İsfahani); Tefsir-i Zemahşeri, Ağani (Ebu'l-Ferec İsfahani)...

buyurdu: **"Kızım! Üç günden bu yana babanın yediği ilk ekmektir bu."**

Bunu duyan Fatıma (s.a) ağlamaya başladı. Allah Resulü (s.a.a) mübarek eliyle kızının yüzünü okşadı ve gözyaşlarını sildi.¹

Allah Resulü'nün Fatıma'ya Saygısı

Aişe'den şöyle nakledilmiştir:

Fatıma, Resulullah'ın huzuruna her geldiğinde, Resulullah yerinden kalkar, Fatıma'nın başından öper ve onu kendi yerine oturturdu. Resulullah, Fatıma'yı ziyarete gittiğinde ise birbirlerinin yüzünden öper ve birlikte otururlardı.²

1- Biharul-Envar, c.43, s.40. Menakib, Şehraşub, c.3, s.113.

2- Biharul-Envar, c.43, s.40; Menakib, Şehraşub, c.3, s.113. Bu rivayet, az bir farklılıkla şu kaynaklarda da nakledilmiştir: el-Emali, Şeyh Tusi, c.2, s.14 ve Beytü'l-Ahzan, Muhaddis-i Kummî, s.15.

HZ. FATİMA'NIN ŞAHADETİ

Allah Resulü'nün (s.a.a) vefatından sonra Hz. Fatıma'nın (s.a) kalbi birçok acıların baskısı altında kalmıştı; hayatı zehir ve çekilmez olmuştu artık. Bir yandan derinden sevgi beslediği yüce babasının ayrılığı çekilmez olmuştu ve bir diğer yandan da komplocuların, Müminlerin Emiri Ali'nin (a.s) hakkı olan halifeliği gasp etme bağlamındaki davranışları Hz. Zehra'nın (s.a) mutahhar ruh ve bedenine darbe indirmekteydi.

İşte bunlar ve de anmak istemediğimiz diğer acılar, Hz. Fatıma'yı (s.a) ağlar ve üzgün kılmıştı. Bazen Allah Resulü'nün (s.a.a) kabrini ziyarete giderek hüngür hüngür ağlardı¹ ve bazen de diğer şehitlerin mezarları başında gözlerinden yaş dökerdi.² Evinde de yaptığı tek şey ağlamak ve yas tutmaktan ibaretti.

Artık Medine halkı, Hz. Fatıma'nın (s.a) bu ağlamalarına dayanamaz olmuştu. Bunun üzerine Müminlerin Emiri Ali (a.s), Hz. Fatıma (s.a) için Baki mezarlığında, "Beytü'l-Ahzan" (Hüzünler Evi) olarak anılan çardağı kurmak zorunda kalmıştı. Hz. Zehra (s.a), her gün erkenden Hasan (a.s) ve Hüseyin'i (a.s) de yanına alarak oraya gidiyor ve akşama kadar kabirlerin arasında

ağlıyordu. Akşam olduğunda Müminlerin Emiri Ali (a.s) gider ve onları eve getirirdi. Hz. Fatıma (s.a) hastalanıp yatağa düşene kadar bu durum devam etti.¹

Hz. Fatıma (s.a), Allah Resulü'nün (s.a.a) firakında öylesine üzülyordu ki babasından bir iz taşıyan her şey onu ağlatmaya ve takatini tüketmeye yetiyordu.

Yüce Peygamberimizin (s.a.a) müezzini Bilal, Allah Resulü'nden (s.a.a) sonra başkaları için ezan okumamaya karar vermişti.

Hz. Zehra (s.a) bir gün, "Babamın müezzininin sesini duymayı çok özledim." demişti. Bilal bunu duymuş ve Hz. Zehra'nın (s.a) ihtiramına ezana durmuştu. "Allahu Ekber, Allahu Ekber" nidasını duyan Hz. Zehra (s.a), gözyaşlarına engel olamamıştı. "Eşhedu enne Muhammeden Resulullah" nidasını duyduğunda ise feryat ederek baygın düşmüştü.

Hz. Zehra'nın (s.a) dünyadan göçtüğünü düşünen oradaki insanlar Bilal'den, ezamı kesmesini istediler. Bunun üzerine Bilal ezana devam etmedi. Hz. Zehra (s.a) kendine geldiğinde Bilal'den, ezana devam etmesini istedi; ancak Bilal bunu kabullenmekten sakınmış ve şöyle demişti:

Ey kadınların hanımefendisi! Size bir zarar gelmesinden korkuyor ve hayatınızdan endişe ediyorum.²

Hz. Zehra (s.a), bu üzüntüler ve kendisine indirilen darbeler sonucu ayakta duramayacak kadar tükendi ve yatağa düştü. Sonunda da hicretin on birinci yılında ve cemaziyülevvel ayının on üçünde veya cemaziyülâhır

1- Beytü'l-Ahzan, Muhaddis Kummî, s.137; Muntehe'l-Âmal, s.163; Kenz'ül Fevâid, Keracekî, s.360.

2- Beytü'l-Ahzan, Muhaddis Kummî, s.141; Muntehe'l-Âmal, s.164; el-Emali, Şeyh Saduk, s.121; Keşfu'l-Gumme, c.2, s.60.

1- Biharul-Envar, c.43, s.177-178; Beytü'l-Ahzan, Muhaddis Kummî, s.138.

2- Biharul-Envar, c.43, s.157; Beytü'l-Ahzan, Muhaddis Kummî, s.140-141.

ayının üçünde -Allah Resulü'nün (s.a.a) vefatından 75 veya 95 gün sonra- dünyadan göçtü ve bu şahadetiyle de Şialarının kalplerini ebedi bir hüzne boğdu.¹

1- Bu bölümü özetleyerek ve bazı konulara asla değinmeyerek sunduk. Aslında bu bölümde işlemediğimiz yürek parçalayan ve aynı zamanda da yapıcı ve eğitici olan çok önemli bazı olaylar vuku bulmuştur. Bunlar, başlıklar halinde şöyle sıralanabilir: Hz. Zehra'nın (s.a) ev kapısının yakılması, o hazretin insanları aydınlatmak ve velayet harimini savunmak için Mescidü'n-Nebi'ye (s.a.a) gidip konuşma yapması, Fedek olayı ve birinci halifeyle tartışması, vasiyeti, şahadetinin nasıl gerçekleştiği, şahadetinden sonra gerçekleşen olaylar... Bu konularda bilgi edinmek isteyenler, Beytül-Ahzan (Muhaddis Kummî) gibi kitaplara müracaat edebilirler.